

Knud Kristian Wæst

beat

NR. 2

PRIS KR. 2,50 incl. oms.

**HJEMME HOS
SONNY AND
CHER**
Se inde i BEAT

1966

JOE E. CARTER'S
GROUP

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk

Redaktion:

BEAT, Gasværksvej 10 A,
København V. Tlf. EVA 1144.

Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest.

I Redaktionen:

Frantz Secher og Jørgen Jensen

Annonceekspedition:

BEAT, Frederiksberggade 5,
Hf. (01) 11 93 89.

FILMROLLE TIL DORIT FRA SÆBY

Så vidt vi ved bliver Dorit den første Sæby-pige, som kommer til filmen. Hvis det ikke passer, venter vi en heftig protest fra Sæby byråd eller turistforening.

I alle tilfælde ønsker BEAT Dorit hjertelig til lykke med førstepræmien i vor konkurrence „Hvem er det?”

Løsningerne ses i spalten til højre, selv om der synes ikke at være større grund til at bringe dem, eftersom det store flertal af indsendere havde løst konkurrencen rigtigt. Mest kneb det med den sidste tegning, hvor mange mente, at det forestillede The Who. Det var altså The Kinks.

Herunder findes listen over de øvrige vindere i konkurrencen.

Meget tyder på, at interessen for konkurrencer i BEAT er stigende. Vi har i hvert fald fået usædvanlig mange løsninger til denne konkurrence. Vi har endda gjort os den ulejlighed at tælle dem. Resultat: 22.731 stk.

Dorit skal altså med i de omtalte TV-film. Produktionen starter sidst i januar, og vi regner med, at Dorit skal til København i februar-marts. Vi regner med, at hun skal blive her ovre en lille uges tid, men vi vil gøre alt, hvad vi kan for at passe indspilningerne ind med de tider, der passer bedst.

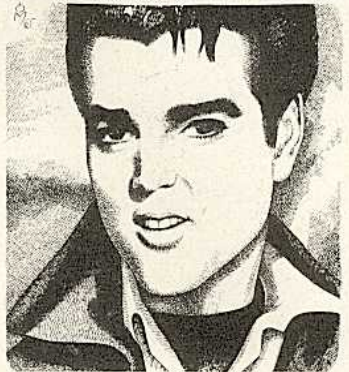
Dorit kommer til at medvirke i den serie TV-film på fem, som optages med Joe E. Carter's Group (se billedet).

• • •

Præmierne tilsendes i løbet af denne uge. BEAT siger deltagerne mange tak for interessen. Inden længe starter vi en ny konkurrence.

Tegning nr. 1 CLIFF RICHARD

Tegning nr. 2 ELVIS PRESLEY

Tegning nr. 3 THE BEATLES

Tegning nr. 4 P.J. PROBY

Tegning nr. 5 PETER BELLI

Tegning nr. 6 THE KINKS

Dum-da-da-DM

Lad os tage det positive først, når vi skal gøre en slags halvvejsstatus for „Danmarks mesterskabet i Popmusik 1966”:

Vi har både i København, Randers og Fredericia haft den store glæde at finde vinderorkestre, som vi anser for helt igennem kommende toporkestre i de respektive områder, og et enkelt af dem skal til og med nok vise sig at nå helt op på det danske topplan. Det lover godt for de to sidste landsdelskonkurrencer i Ringsted den 30. januar og i Odense den 12. februar. Publikum kan roligt komme, hvis de kan lide at se stjerner fødes.

Der er virkelig grund til at se frem til finalen om DM lørdag 26. februar i KB Hallen med glædelig spænding. I år kan vi ikke undgå at kåre et kommende dansk toporkester som danmarksmestre. Ikke bare et orkester, som kan spille, men også et, der forstår at få publikum med sig.

Endnu en positiv ting: De mange filmmeldelser og det enorme besøg giver et glædeligt udtryk for en stigende musikinteresse og spillet glæde. Den har ungdommen demonstreret i flere år — lige siden de elektriske instrumenter gav mulighed for at slippe for dødkædende kedelige spilletimer ved klaver, violin og blokfløjtestativ.

Men... når det er sagt, kan vi i sandhedens interesse heller ikke skjule vor forfærdelse over hovedparten af orkestrenes totale mangel på selvkritik og selvurdering.

Hovedparten af de ca. 125 orkestre vi til dato har oplevet i København, Randers og Fredericia har simpelthen været så ringe, at vi ikke fatter, hvordan de har kunnet drømme om at gå op på en scene og præsentere deres manglende musikalske kunnen for et stort og kritisk publikum. Dommerne er vi klar over, at man har set totalt bort fra. Men de var der altså — tappert holdt de stand i troen på bare et godt orkester hvert sted. Og det fik de altså lov at opleve.

Kære spillende venner. Arbejd med musikken. Nyd det i jeres kælder, eller hvor I nu træner. Hav det sjovt og spil til familiefester eller i jeres skole. Nyd at spille. Men opgiv alle rosenrøde drømme om en tilværelse i rampelyset. I hvert fald indtil I har lært det helt elementære.

Vi kunne sagtens sætte os ned og rose jer. Det ville andre blade måske gøre for at takkes sine læsere. Det gør vi ikke. Så hellere miste et par læsere, som ikke forstår, at dette er sagt i bedste venlighed... for at undgå, at I endnu en gang skal gøre jer til grin. Forstår I det, vil vi anse jer for gode tabere. Det er en stor ting.

DE VANDT

1. præmie (medvirken i TV-film) Dorit Sørensen, Egevej 2, Sæby, Vendsyssel.
2. præmie (en transistorpladespiller) Michael Bramsnæs, Høstvej 24, Charlottenlund.
3. præmie (en transistorradio) Niels Thorup, Batum Loldrup, Viborg, Jylland.
- 4.—20. præmie (LP-plade):
Lise-Lotte Johansen — Parkvej 7 — Hjallese — Fyn.
Kirsten Hansen — Søndergade 18 — Tønder
Karsten S. Jensen — Vrinners Skole — Mols — Djursland
Kirsten Christensen — Assentorp pr. Stenlille
Gitte Lolle — Ryegade 65 I — København Ø.
Bodil Orłowicz — Kildegade 27 — Odder — Jylland
Ole Nielsen — Nyevej 1 — Lendemærk — Stege
Elisabeth Barske — Dalvænget 6 — Ballerup
Arne Poulsen — Farsundsvej 6 — Århus N.
Solveig Tofftegård — Snarup — Kværndrup — Fyn
Anne Iversen — Kærsangervej 92 — Holbæk
Per Jensen — Ring gl. Skole pr. Brædstrup — Jylland
Anja Engstrøm Rasmussen — Lundby Landet — Tåsinge
Kirsten M. Jensen — Holbergsgade 2 — Slagelse
Niels Poulsen — Parkvej 56 — Nykøbing Falster
Palle Nielsen — Flemløse By — Flemløse — Fyn.

Præmierne tilsendes i denne uge.

ERIK
HAAEST

skriver:

Sonny og Cher i dagligstuen set gennem det karakteristiske smedjernsgitter. Til højre Nick Hyams, som vil skrive et filmmanuskript til det talentfulde par.

Idag er Sonny and Cher så velhavende, at de bl.a. kan bo i et hus til over en million kroner.

Huset var et færdigt typehus, og var fuldt møbleret ved købet. Sonny and Cher behøvede ikke at diskutere. De syntes om huset som det var og skrev straks en check ud på beløbet. Sonny and Cher's vej mod stjernerne har væ-

Støvsugereren — et af Chers daglige problemer. Hun holder huset uden fremmed hjælp — selv om der nok skulle kunne blive råd til den luksus.

Sonny og Cher i brydekamp foran villaen i Californien. Til højre deres beskedne dagligvogn.

HJEMME HOS MILLIONÆRPARRET

ret lige så usædvanlig, som den har været raketagtig.

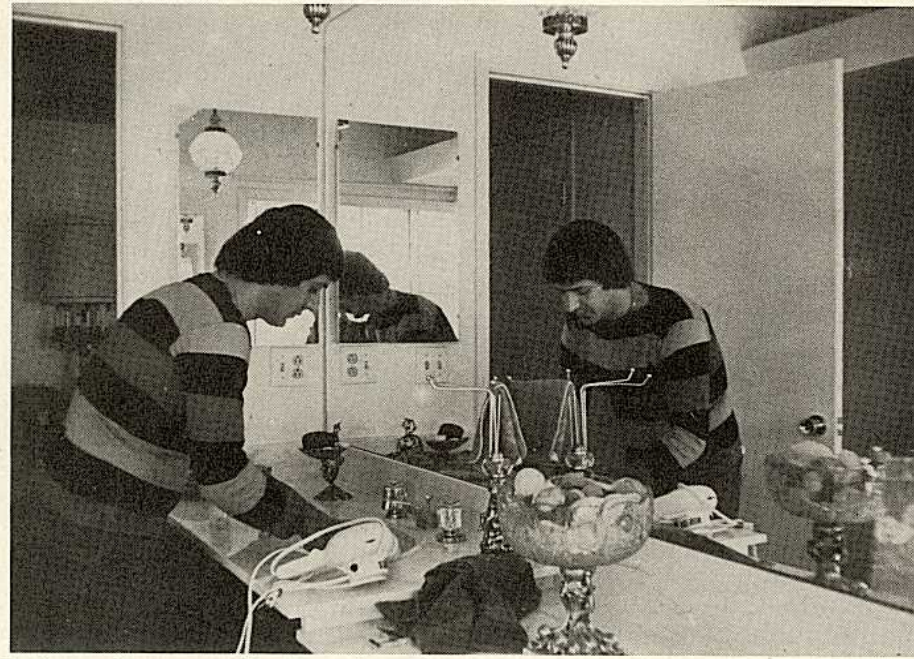
De traf hinanden i Californien i 1963, hvor de begge fik job som baggrundssangere ved en Phil Spector-indspilning med negergruppen The Ronettes.

Få måneder senere dannede de par, på scenen og i privatlivet.

Nu, to år senere, er de det mest efterspurgte sangpar i USA og har bag sig 5 kæmpehits på single. De har 2 LP-plader på hitlisten, er berømte verden over og kan selv bestemme, hvilke TV-shows, koncerter og natklubarrangementer, de ønsker at medvirke i.

Historien om deres succes er fænomenal, selv efter popbranchens målestok, og popbranchen kan ellers prale af flere fortællinger om tiggeren, der blev kejser, end nogen anden branche.

Billedserien her fortæller tydeligt om det usædvanlige pars lige så usædvanlige smag.

Badeværelset er en drøm i spejle og fliser. Bemærk frugtskålen.

SONNY & CHER

Ægteskabelig idyl. Sonny har takket være Cher fået kam til sit hår.

Sonny snupper sig en kop kaffe i deres meget specielt udseende spise-stue. Bare tæer er hverdagspåkledning i hjemmet.

DRØN PÅ DM

Så er vi halvvejs gennem „Danmarks-mesterskabet i Popmusik 1966“. Vi har kåret københavnmestrene (se næste side), og vi har fundet de nordjyske og sydjyske mestre. I næste nummer af BEAT bringes udførlig reportage med billeder fra disse to konkurrencer.

Denne gang skal vi fortælle lidt småtterier fra de otte festlige dage i Hit House, hvor vi fandt frem til københavnmestrene.

Hver aften var der fuldt hus i pop-templet på Frederiksberg Alle. Finaleaftenen var der oven i købet stuvende fyldt.

The Meteors, gruppen der vandt semifinalen i DM i popmusik 5. januar, kom første gang frem i rampelyset, da de ved konkurrencen om Danmarks Rolling Stones i Tivolis Koncertsal 13. marts 1965 placerede sig som nr. 2 efter Joe E. Carter's Group.

Gruppens præstation i Hit House var så meget desto mere bemærkelsesværdig, som de havde en ny singleguitarist på. Meteors havde trænet og trænet med ham i den måned, han havde spillet med gruppen, og resultatet blev over al forventning.

Those, der vandt semifinalen i DM i popmusik i Hit House 7. januar udmærkede sig dels ved en fortræffelig sanger, dels med en sceneoptræden, der tydeligt var indspireret af The Pretty Things.

Up and Down hed en gruppe på tre mand, der deltog i semifinalen 7. januar i Hit House. Gruppen, der i sang og spil havde lagt sig efter vokale harmonier, skulle have chancer for at stryge de to sidste ord af navnet. Især deres udgave af Beatles's „We Can Work It Out“ var en forøjelse at lytte til.

Hasa Pede Brothers, som var blandt de grupper, der 3. januar indledte konkurrencen om DM i popmusik i Hit House, var nær ikke kommet med. To uger før konkurrencens start blev sangeren uenig med de andre i gruppen og gik sin vej.

Man blev dog enige igen i rette tid, og Hasa Pede Brothers, der er ægte brødre, kom på scenen og klarede sig pænt.

Trods sangerens tilbagekomst var det lige ved, at gruppen alligevel ikke var kommet med. Da de ankom til Hit

House og forklarede kontrolløren, at de skulle spille til mesterskabet, troede denne, at det var et nummer.

Hasa Pede Brothers er nemlig den ældste popgruppe i landet med en gennemsnitsalder, der må ligge sidst i tyverne.

Early Birds var det indledende orkester i konkurrencen om DM i popmusik i Hit House. De var ikke det helt store nummer bl.a. som følge af, at deres sanger kun havde sunget med gruppen i en uge.

The Insects vandt det indledende heat i konkurrencen om DM i popmusik 1966, som begyndte i Hit House 3. januar.

Gruppen havde fra starten tag i publikum og høstede bifald, som mere mindede om det, der bliver stedets professionelle grupper til del.

The Bonfires, der deltog i konkurrencen om DM 5. januar i Hit House, var en tro kopi af Lollipops. Som Lollipops spillede de uden bassist og tilmed ganske godt. Synd at forstærkerne var skruet for langt ned, så man måtte anstrenge sig for at høre guitarerne.

Electro Swingers vandt 5. januar, velfortjent. Gruppen har for de fleste medlemmers vedkommende gjort hele turen med fra rockens tidligste dage til nutidens beatmusik.

De gamle, som i ungdommens dagesad i Forum til seksdagesløb lyttede ekstra efter, da gruppen Soakers Sect spillede. Orkestrets leder Thomas Klamer er nemlig søn af cykelhelten fra det verdensberømte „par nr. 7“ Evan Klamer, som nu har cykelforretning i København.

The Hitmakers er solistorkester på hele turneen.

PÅ GENSYN I RINGSTED

På næste søndag, den 30. januar, går det løs på Hotel Casino i Ringsted, hvor ikke mindre end 35 orkestre fra Sjælland og Lolland-Falster konkurrerer om titlen „Sjællandsmestre i Popmusik 1966.“

Det bliver et marathonløb, og for overhovedet at få afviklet konkurrencen på en ordentlig og forsvarlig måde har vi rykket starten fire timer frem, således at vi i Ringsted begynder

kl. 16 om eftermiddagen.

De 35 orkestre vil blive afviklet i den rækkefølge, de er opført på listen her, men vi anbefaler fans at komme i god tid. Der bliver stuvende, masende, bragende, larmende fyldt,

for der kan ikke være mere end 800 mennesker på Casino.

Hitmakers vil spille i pauserne.

På gensyn i Ringsted. Her er listen over orkestrene:

The Primates, Hundested ... The Zorros, Roskilde ... The Firebirds, Pedersborg pr. Sorø ... The Ashtrays, Humlebæk ... The Servants, Maribo ... The Spotlight, Sorø ... Facts, Jægerspris ... The Spirits, Ringsted ... King Stones, Tybjerglille pr. Herlufmagle ... The Street Sweepers, Høng ... Hii-Heels, Holbæk ... The Clouds, Kværkeby ... The Servant's Præstø ... Master Paul and his Chamberlains, Kongsted pr. Rønnede ... Flem-

ming Nielsens Orkester, Ringsted ... The Mussits, Slagelse ... The, Korsør ... The Scouts, Ringsted ... The Rogues, Allerød pr. Lillerød ... The Beat-Stones, Fakse ... The Byrils, Jyllinge ... The Beatings, Holbæk ... Les Amoire, Hvalsø ... Vatt 69, Måløv ... The Mockin' Birds, Espergerde ... The Shaking Danes, Nakskov ... The Headmasters, Helsingør ... The Teenmakers, Ringsted ... The Pimpernels, Næstved ... The Gang, Haslev ... The Minx, Roskilde ... The Ideons, Jyderup ... The Firestones, Helsingør ... The Gunfighters, Nakskov ... Les Collateurs, Kastrup pr. Ørslev St. ... The Nomades, Kastrup pr. Vordingborg.

THE BEAT-HIT BROTHERS

Vor medfødte mangel på beskedenhed forbyder os at tie med vor egen succes i de indledende runder af DM.

Sagen er, at den fine, gamle redaktør er gået hen og blevet populær. Sammen med

redaktøren for Hit, Peter Abrams, har han på hele turneen — og vil fortsat gøre det — optrådt i rollen som konferencier.

Lige fra første aften i Hit House begyndte de to redaktører at lave skæg med hinanden

på scenen. Det var ganske forberedt. De fandt på gag'ne efterhånden.

I stedet for blot at præsentere næste gruppe, er det nu blevet til, at de begge hver gang de går på scenen og præsenterer under udfoldelse af alskens pjat.

De har sunget folkesange. De har optrådt som linedansere. De har... ja, vi kunne blive ved.

Publikum kan li' dem. En aften prøvede de at lade være at pjatte. Så protesterede publikum.

Så de resterende steder kan man roligt glæde sig til det nye par „The BEAT-HIT Brothers“.

Billederne viser et par glimt fra deres numre. Yderst til højre ses Erik Haaest i rollen som protestsanger.

Rav i Randers og Fredericia

Sidste weekend var vi i Randers og Fredericia, hvor de nordjyske og de sydjyske mestre i Popmusik 1966 blev fundet. Vinderne går sammen med nummer to begge steder til finalen i KB Hallen i København lørdag 26. februar.

Ved den lejlighed afgøres det også, hvem af de to orkestre, som skal smykke sig med titlen „Jyllandsmestre i Popmusik 1966“, idet det bedst placerede af de jyske vinderorkestre i København modtager retten til at kalde sig sådan.

Desværre måtte vi slutte redaktionen af disse

sider, endnu før vi tog til Randers og Fredericia, hvorfor vi ikke kan bringe tekst og billeder fra de jyske konkurrencer. Det må vente til næste nummer af BEAT, som udkommer fredag 4. februar.

Dommerne: Poul Borum, Hit (tv.) og Frantz Secher, BEAT.

HER ER

„KØBENHAVNSMESTRE

STOKE

Her er vinderne på scenen i Hit House. Det var et spændende løb om kåringen. På finaleaftenen var der stuvende fuldt i Hit House, da det fra scenen meddeltes, hvem der havde vundet det ekstra nummer. Nu går turen videre til finalen i KBH, hvor de ved københavnsfinalen deltager.

Gladsaxe. Bemærk orkestrene på de tre podier. Nærmest står Matadorerne, i midten Los Flamingos, mens Joe E.

OG PIGTRÅD I TV

film „Slå først Frede“, bagefter med Tommy Petersens egen „My Situation“.

PS: Vi skal gøre en indrømmelse. I sidste nummer kritiserede vi vold-

somt Palle Holgersens og Palle Mogensens dispositioner m.h.t. emnevalget til denne første udsendelse. Vi iler med at bringe skulderklap og roser til de to dygtige fyre, fordi de rettede sig efter kritikken og forbedrede pro-

grammet.

„Klar i Studiet“, udsendelse nr. 1, var i top. Vi er tilsyneladende på vej mod et dansk „Ready, Steady, Go“ eller „Drop Inn“.

Hansen synger og italienske sla-

Bent Keutmann synger egne folkesange.

Elin Kirkegård repræsenterer skøn-slagerne med „Summertime“.

ar imidlertid og erstattes af Eddy Bregman, manden der instruerer P.J. Proby til at være fremtidige kabareten-ter.

Richard vendte forleden tilbage til sin gamle skole, det gamle Secondary School. Denne gang var det for at optræde ved skoleballot sammen med The Shadows.

S
M
Å
T

DANISH MUSIC PRODUCTION

I 1966
PRÆSENTERES bl. a.

ENGLANDS TOP-PIGEGRUPPE
ROCKING BIRDS
(22. jan. - 1. marts)

KÆMPESUCCES'EN
THE LIZARDS
(marts - april)

THE FORRESTERS
England

LEEWAYS BEAT SOUND
England

DEN FØRRYGENDE
SVENSK R & B GRUPPE

THEEMS

DIRCH JOCHOUMS GROUP

ROCKY MOUNTAINS

JOLLY BOYS

FINN TONY and THEM

JAILBIRDS

FOLKESANGERINDEN

CLAUDIA SIEVERT
USA

(6.-12. april)

byder os at de med vor egen suet ledende runder af DM.
Sagen er, at den fine, gamle gået hen og blevet populær. Sa

Joe E. Carter's Group de om få dage.

HENRIK BOOKING
AGENCY **LIISBERG**

TILBYDER TOPORKESTRENE

BOOM BOOM BROTHERS

★
THE FIRESTONES

★
THE GREAVES

★
Folkesangerne
NICKY and JANE

★
BINDESBØLLSVEJ 23, CH
OR 8280

Sydhavssøernes
populæreste
THE THUNDERBIRD

Rudi Bondesen, Kongensgade 39¹

Nykøbing Falster
Telf. (03) 85 30 08

Pigtrådsorkestret
THE SPOKANES

kan engageres på
Tlf. (01) Nora 43 85
eller 14 59 06
mellem kl. 19-22
tirsdag og fredag.

THE CARETAKERS
THE PLAYBOYS

BOBBY VINSON
AND HIS SWING MASTERS

The Swinging Five
med flere

Music Corner Impress

Strandboulevarden 108, Ø
Tlf. TRia 562

**RUBRIK
ANNONCER
OPTAGES**

50 ØRE PR. M/M

ANNONCE-EKSPEDITION

BEAT
Rådhusstræde 3 A
(01) 11 93 89

PROVINSSENS POPULÆRESTE GRUPPE

**Danny and the
Royal-Strings**

S.M. 1965

The Skyriders

Poul Birkum Petersen

orkester- og solistbureau
Jeppe Åkjærs Vej 9,
Næstved . (03) 72 02 86*

THE GLIDOWS

v/Holger Hagelberg
Blidapark 35, Hellerup
Tlf. HE 4786

HOLBERG RADIO

Reparationer
af forstærkeranlæg
Brønshøjvej 78 . Tlf. 717431
Landskronagade 72.
Tlf. 29 01 35

POP i TOP

POP i TOP

The Defenders

Peter Belli
et Les Rivals

The Beefeaters

Joe E. Carter's
Group

The Hitmakers

Someones

The Lions

Kenny and the
Stringers

The Beethovens

The Blackpooles

Melvis
and his Gentlemen

i anledning af at Peter Belli har været hos damefrisøren.

Og det er heller ikke fru Hansen, så kan det
kun være

ENGAGERES KUN HOS:

sba

SCANDINAVIAN BOOKING AGENCY

Vesterbrogade 31,
Kbhvn. V.
Tlf. Hilda 3287

SERVICE og REKLAME:

PUBLIC CENTER:

Gasværksvej 10 A
København V
Tlf. EVa 1144*

★ NYHED! ★

Det dansk

SCOTTSKE
orkester

MAG PHERSSON

kan kun engageres gennem
MAC PHERSSON MUSIC

SCANDINAVIAN AGENCY

★ Per Meistrup ★
Godthåbshave 4
Telefon FASAN 2112

MUSIK på LYDBÅND

Både i mono og
stereo. Priser fra
kr. 37.50

ØNSKER DE KATALOG?
Send kr. 3.30 i frimærker til
FRODE HERLOV & CO.
BORGERGADE 14. Kbh. K.

Moulin Rouge
RESTAURANT
KL. 20-5
FRI ENTRE

Hjørnet af Alekistevej og

MATADORERNE

Den amerikanske
folkegruppe
THE IMMIGRANTS

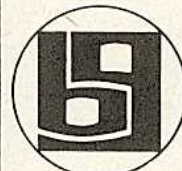
RINGO-OLE
&
VOCINS

HANNE

LOS FLAMINGOS

THE BLACK BEATS

THE RATTLES

BIRGER GYLLING
GASVÆRKSVEJ 10 A
KØBENHAVN V.
TELEFON VESTER *7766

Så stor er Sean Connery alias Agent 007 James Bond blevet, at selveste Marlene Dietrich forleden ved en reception kom hen til ham for at få hans autograf – selv om hun ganske vist sagde, at det var til en venindes lille søn.

Atter i år har The Beatles indspillet en singleplade, specielt for medlemmerne af deres engelske fanklub.

Som den eneste britiske kunstner i 1965 fik komikeren og sangeren, Ken Dodd, guldplade for singlen „Tears”, der toppede de engelske hitlister i ikke mindre end seks uger, og det er nu givet, at pladens efterfølger „The River” vil gentage succes'en.

Bob Dylan's „Positively 4th Street” valgtes af det amerikanske blad Cash Box til årets bedste danseplade.

Det var fornyligt forsidestof i alle engelske blade, da der var stjålet en guldplade fra The Beatles. Nu undrer folk sig over, hvorledes den så kunne dukke op hos Pattie Boyd, George Harrisons forlovede.

Sonny and Cher synes allerede at være på vej ud i USA. Deres seneste turné der blev en drønende fiasko.

At komme i stald med selveste BEATLES er vel alle engelske orkestres drøm. Det er netop sket for THE KOOSAS, som Brian Epstein har taget til sig. De har som startnummer indspillet „Take Me For A Little While.” Påklædningen er Epsteins opfindelse.

Den 6. marts debutterer de amerikanske Walker Brothers i kabaret. Det sker i eks-verdensmesteren Joe Louis' natklub, La Dolce Vita i Newcastle.

Jerntæppelandene tyder på at blive storaftagere af vestlig popmusik. Cliff and The Shadows var de første. Siden fulgte The Animals og nu sidst The Hollies, som er taget på turné i Øst.

Frankie Vaughan, „Hey Mama”, har indspillet „Wait” fra Beatles ny LP „Rubber Soul”.

Manfred Mann vil tilbringe det meste af det kommende år uden for England. Gruppen ventes også til Skandinavien.

Sonny and Cher kommer i april på turné til England.

Det kom som et chok for de fleste, at Herman's Hermits toppede USA' samlede hitlister for 1965, foran navnesom Beatles og Elvis.

„Slå Først Frede” var titlen på spionfarce, som den 21. december havde premiere i Palads i København, men det, der faktisk slog publikum, var den fremragende musik, der præsenteredes før begge aftenforestillinger af topgruppen Matadorerne, som blandt andet fremførte filmens tema „Lovebird” komponeret af Bent Fabricius-Bjerre samt „Last Love” komponeret af Matadorernes organist og orkesterleder Tommy Petersen. Numrene er udsendt på plade.

Det engelske musikblad, Record Mirror's medarbejder Richard Green er ikke i kridt-huset hos Beatles-fans for tiden. I en artikel i bladet hævdede han, at over halvdelen af numrene på Beatles nyeste LP „Rubber Soul” var så ordinære, at ingen ville drømme om at købe pladen, havde der ikke stået det magiske navn på etiketten.

Paul McCartneys forlovede, Jane Asher, har en rolle som typisk engelsk kole pige i den engelske nationalscene, The Old Vic's forestilling „The Happiest Day of Your Life.” Hun ses her i det reglementerede udstyr komplet med stråhat og sygekassebriller.

Elvis Presleys nyeste film „Harem Holiday” fik en grov medfart i England, hvor selv fans, indkaldt til en særforestilling, grinede på de forker-te steder.

Dave Clark Fives' popularitet i USA er blevet yderligere fastslået gennem deres første hitlistetopper „Over And Over”.

To af medlemmerne i den engelske gruppe Hedgehoppers Anonymous, der havde stor succes med „It's Good News Week”, kunne ikke blive løst fra deres kontrakt med Royal Air Force og er derfor nu erstattet med andre musikere.

Svært nok kan det være at genkende P.J. Proby, som her ses i selskab med en af sine ihærdigste fans, John Lennon.

Claudine Auger er en af de mange dejlige piger, som omgiver James Bond i hans nyeste film „Thunderball.”

Hun er her fotograferet i den fornemme biograf London Pavillon ved premieren på filmen.

Ganske vist er Proby ikke blevet klippet, men med sin ny tilbagestrøgne frisur ser han næsten nobel ud. Billedet blev taget, da Proby forleden aflagde besøg i Beatles' garderobe.

Anden juledag bragte BBC en samtale mellem P.J. Proby og en psykiater.

Som en af de første topgrupper vil The Supremes til januar drage afsted til Vietnam for at underholde de amerikanske soldater på baserne der.

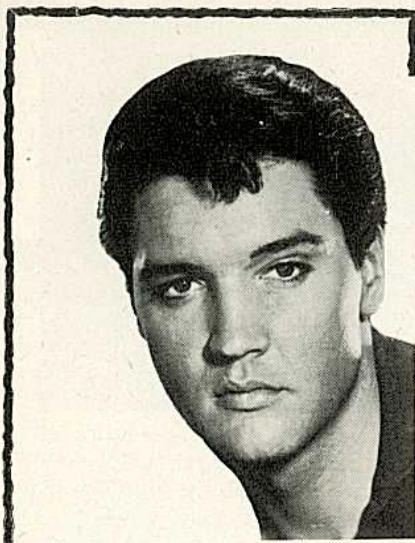
Med de vanlige soforklaringer om manglende tid har Elvis' manager Tom Parker endnu engang afvist et tilbud fra England om koncert. Honorartilbuddet denne gang var på ikke mindre end to millioner kroner.

Det engelske top-TV-show „Ready Steady Go” skulle som omtalt i BEATnr. 21. 1965, egentlig være ophørt med udgangen af 1965. Det har imidlertid vist sig umuligt at finde en ordentlig afløser, så showet kører videre på ubestemt tid, dog i lidt ændret form. Elken Allan, showets producer gennem to år, går imidlertid og erstattes af Buddy Bregman, manden som instruerer P.J. Proby til dennes fremtidige kabaretengegementer.

Cliff Richard vendte forleden tilbage til sin gamle skole Cheshunt Secondary School. Denne gang var det for at optræde ved skoleballet sammen med The Shadows.

Han er her fotograferet med sin gamle lærerinde, fru Jay Norris.

ELVIS

2. artikel i
en BEAT-serie
fortalt af
FRANTZ SECHER
og
ERIK HAAEST

2

Elvis lærte hverken at synge eller spille. I det fattige landarbejderhjem i den lille by Tupelo i staten Mississippi, USA, hvor Elvis Aron Presley kom til verden 8. januar 1935, var der ikke råd til spillelærer. Langt mindre til kostbare instrumenter.

Alt, hvad faderen Vernon Elvis Presley og moderen Gladys kunne tilbyde den musikinteresserede dreng, var en udtjent gammel radio. Ved den sad drengen dagen lang og lyttede til cowboysangere som Roy Acuff, Hank Snow og Gene Austin. Dem elskede han. Af og til sang Elvis sammen med familien i kirkekoret „Guds Forsamling“, men som han selv fortæller: Det var en lille kirke, så vi måtte ikke synge for højt.

Elvis er egentlig tvilling, men da hans tvillingbroder Gary kun levede få dage efter fødslen, blev Elvis moderens kæledægge frem for nogen af de øvrige børn i den lille familie. Elvis har altid været stærkt knyttet til sin moder, og han taler ofte om hende. Hun døde af en leversygdom i 1958.

Den lille, nye Presley blev født i 30'erne, som for USA var de hidtil værste depressionsår med økonomiske kriser, arbejdsløshed og lave lønninger. I det lille hjem, hvor der i forvejen var andre munde at mætte, betød babyen endnu større problemer. Men det fik Elvis aldrig lov at mærke. Forældrene selv gik ofte sultne i seng for at børnene kunne få mad.

Herover leger Elvis Presley med nogle af de hundreder af teddybjørne, hans fans forærede ham efter pladesuccessen „Teddy Bear“ i 1957.

Elvis med sin mor og far i hjemmet i Audobon Drive, Memphis, hvor familien boede indtil Elvis i 1957 købte „Graceland“. Her døde moderen 14. august 1958.

DAGLEJERENS SØN

Elvis — tre år gammel. Der foreligger kun få barndomsbilleder af manden, der skulle blive verdens højst betalte entertainer. Årsag: Fattigdom.

Moderen pylrede forfærdeligt om Elvis. Han måtte således ikke gå med de andre børn ned ved floden for at lege. Hvis han alligevel lod sig friste,

var der øretæver i luften, når han kom hjem.

Lige til han var 18 år, havde han da også ordre til at være hjemme i seng kl. 11 om aftenen.

Med den anden verdenskrig blev arbejdsforholdene noget bedre for familien, men det blev aldrig helt godt, hvorfor far Presley i 1949 besluttede at rykke teltplæne op og flytte til en anden stat. De rejste til den nærmeste store by, Memphis i nabostaten Tennessee.

De måtte i de første år tage til takke med et par værelser i en husvildebolig. Elvis bidrog til familiens underhold ved at slå græsplæner for folk. Senere blev han piccolo i en biograf. I 1953 fik han sit første „rigtige“ job som lastbilchauffør for Crown Electric Company.

I skolen, Humes High School, klarede han sig pænt, undtagen i fodbold, hvor han var undervægtig. Han har selv ofte fortalt sine venner, at dette er baggrunden for, at han altid sørger for at holde sig i form.

Det var i disse år, moderen fik den ide, at han skulle købe sig en guitar. Det blev en gammel, brugt sag, som han altså heller aldrig rigtigt lærte at spille på, fordi der ikke var råd til musiklærer. Den var dog med til at stimulere interessen for musik.

Det lidt, som blev tilbage af chaufførlønnen på 250 kr. om ugen, når han havde betalt for sit ophold hjemme, brugte han til billetter til rock'n'roll-koncerter.

— Den musik skadede ingen, fortæller Elvis, men den gjorde mig i godt humør.

Til sin mors fødselsdag i 1953 besluttede Elvis at indspille en plade, som han ville give hende i fødselsdagsgave.

Han tog mod til sig, og med sin lønningspose i hånden gik han ind i

Sun-studierne i Memphis og spurgte, hvad det ville koste at indspille en plade med sig selv. Svaret var fire dollars (ca. 28 kroner).

Han indsang numrene „Casual Love“/„I Won't Stand In Your Way“, som han glædestrålende forærede sin mor.

Pladen kom aldrig i handelen, og er ikke kendt udenfor familiens kreds.

Året efter — i 1954 — gentog Elvis forsøget. Denne gang med „Blue Moon Of Kentucky“/„Milk Cow Blues.“ Den udsendtes af Sun Records og blev solgt i nogle få hundrede eksemplarer. Disse er i dag formuer værd, men der eksisterer kun ganske få af dem.

Nu havde Elvis fået blod på tanden. Sammen med et par jævnaldrende kammerater dannede han kvartetten The Hillbilly Cats. De opnåede ret stor lokal popularitet. De medvirkede bl.a. i en reklamefilm for theboller. Det siges, at tebollesalget desårsag steg formidabelt i Memphis.

Sam Phillips, direktøren for Sun Records, havde en fornemmelse af, at unge Presley havde et eller andet i sig, der kunne anvendes. En dag blev der ringet til Elvis, om han ville komme op og indspille en sang, som hed „Without You“.

— Jeg prøvede, fortæller Elvis. Men jeg kunne simpelthen ikke synge den, sådan som de ville have det. Da vi

holdt kaffepause, sad jeg for sjov og spillede nogle rock'n'roll-ting for teknikerne. De blev begejstrede, fortalte straks om mine rock-melodier til indspilningschefen. Han sagde: „Prøv“. Derefter gik vi ind i studiet og indspillede „That's All Right, Mama“ — pladen, som startede hele herligheden.

Sun Records var lynhurtigt til at skrive kontrakt med Elvis om en serie indspilninger.

Men endnu var der langt til berømmelsen. Selv var Elvis alt andet end stolt. Da pladen nogle aftener efter udsendelsen skulle spilles i Memphis-radioen WHBQ, gemte han sig i en biograf for ikke at blive til grin for venner og bekendte.

Selvfølgelig var der folk, der lo. Men 7000 solgte plader på 14 dage var meget — selv i Memphis. Elvis var på vej.

Disc-Jockey Bob Neal, som havde præsenteret pladen, oplevede sit livs travleste uge med at besvare telefonopringninger fra folk, som ønskede pladen genudsendt.

Efterspørgslen på Elvis Presley steg. Han tjente nu så meget, at det stort set var ham, der forsørgede familien. Der skulle dog gå et helt år, før Elvis Presleys karriere kom i faste rammer. Det skete i form af et par kyndige managerhænder, tilhørende oberst Tom Parker. Titlen: Parker var — og er — æresoberst i staten Tennessees nationalgarde.

Parker hørte Elvis ved en friluftskoncert i byen Tampa i staten Florida. Han følte instinktivt, at han her havde fundet en guldfugl, som ville lægge verdens hidtil største guldæg.

Han skrev omgående kontrakt med Elvis. Det har ingen af dem siden fortrudt.

Læs næste gang: Elvis — et idol på vej.

ELVIS-SERIEN FORTSÆTTER

Nr. 3: Et idol på vej.
Nr. 4: Elvis i Danmark som soldat
Nr. 5: Tilbage til poptrønen
Nr. 6: Kampen med Liverpool.

Nr. 7: Pladekangen 1953-1966.
Nr. 8: Filmhelt efter number.
Nr. 9: Den evige ungkarl
Nr. 10: Elvis for ever.

SÅDAN ...

VAR ...

ROCKIDOLET ...

**... ELVIS
PÅ
SCENEN
INDTIL
1957**

INGEN VAKLEN HOS WALKER'S

Disse tre gutter er blevet genstand for engelske fans' håndfaste beundring. Når de optræder, slås pigerne om at få lov til at rive deres skjorter i småstykker. Deres managers, som ikke overlader noget til tilfældigheder, har tegnet livsforsikringer på dem til 100.000 pund stykket (knap 2 millioner danske kroner!).

De mener også selv, det er ret hårdt med det tempo, de holder.

— Vi synes, vort show er så trættende, at vi kun arbejder tre aftener om ugen. De andre dage holder vi fri, siger John.

Det var hårdt lige da vi kom til England. Men vi havde ingen penge, så vi satte gagen op. Nu er den endnu højere — men vi arbejder stadigvæk kun tre aftener om ugen. Glem ikke, at vi opgav en hel del for at komme til England. Vi tog en idiot-chance.

Faktisk er det mere end så. For The Walker Brothers var ved at skabe sig et navn i Hollywood og de sagde nej til en TV-serie bare for at flyve til England.

— Vi blev truet med alle mulige stævninger fra alle mulige mennesker, afslører Scott.

— Vi havde netop fået den topkontrakt. 26 uger i TV-showet Hollywood A Go Go, og desuden spillede vi på Gazzris', en af de store klubber i filmbyen. Mange store stjerner kom der. Lana Turner, Glenn Ford, Steve McQueen og Jayne Mansfield f. eks.

— Men det så ud som om det var i London, at alting skete. Så vi besluttede at droppe alt og tage til England i stedet for.

Gary havde allerede været der før — et par uger sammen med P.J. Proby i begyndelsen af 1964, da dette „problembarnt“ indspillede Jack Good's TV-show „Around The Beatles“.

Walker Brothers har ikke haft nogle som helst besværligheder med at få lov til at bosætte sig i England, hvorfor de føler sig lidt beskæmmede på deres faderlands vegne, når de læser om alle de engelske artister, som end ikke kan få arbejdstilladelse i Amerika.

— Det er helt forrykt, siger Gary. — Vi kom samtidigt med, at Sandie Shaw blev nægtet arbejde i Staterne — og alligevel fik vi alle tilladelser — selv om vi var totalt ukendte.

Gary hældte nogle dråber af sin fa-

voritdrik, Red Label, og ændrede samtale-emne.

— Ved De, at jeg har flyvercertifikat hjemme i USA — og at jeg absolut ikke ville have været i popbranchen, hvis jeg ikke havde brækket en arm, da jeg skulle lære min mor at twist. Jeg ville have været flyver — men opfylder ikke længere de fysiske krav efter det med armen.

— Og jeg var aldrig blevet en walker brother, om ikke en anden ulykke også var indtruffet ...

Det var, da John og Scott kom kørende langs Griffith Park i Californien. De kørte i John's Thunderbird og jeg kom til at torpedere dem med min Sprite. Under den påfølgende opstandelse så de, at jeg havde et trommesæt i vognen — og eftersom de manglede en trommeslager, spurgte de, om jeg ville være med i deres band ...

— Det skal De ikke tro på, griner John efter Garys fortælling — den eneste grund til, at vi tog ham med, var at vi ville have opsiget med ham, indtil han havde betalt skaderne på min bil!

Scott og Gary er for nylig flyttet ind i en fabuløs lejlighed ved Poulton Square i Chelsea — med tæpper over-

alt og en stor himmelseng som hovedinventar.

— Jeg bor ikke her, siger John ...

— Du må ikke bo her, retter Gary — for John er klubbernes mand. Han kom altid hjem, når almindelige mennesker står op. Og ikke nok med det, han begyndte at spille på guitar, når han kom hjem. Det gjorde os — og værtinden — halvtossede, så vi enedes om et lille kompromis. Vi flyttede til Chelsea og John til Kensington — komplet med sine vaner og guitar!

Hjemmet giver drengene det eneste, de nu mangler: privatliv. Et sted at gemme sig for fansnes hungrende årvågenhed. — De bliver undertiden for vilde, siger Gary. Vores roadmanager mistede sine manchetknapper, sit ur og sin blazer i går ...

— Da vi forleden indstillede et TV-program, blev John og Scott næsten trampet ihjel af piger. Jeg flygtede ind på et toilet, men Scott og John mistede skjorterne. De måtte råbe om hjælp!

— Det er ikke særligt morsomt. Det er et under, de slap helskindet fra det. Også det er én af grundene til, at vi kun arbejder tre aftener om ugen. Vi kan få arbejde 24 timer i døgnet — men vi tør ikke. Vi kan jo gå i stykker!

ANIMALS KOMMER TIL DANMARK IGEN

I marts-april gæster den engelske topgruppe, The Animals, for anden gang København.

Det sker under en Skandinaviensturné. Koncerten i København arrangeres af SBA og finder sted i K.B. Hallen.

I disse dage indspiller The Animals en ny singleplade.

For produktionen af pladen står Bob Dylan's pladeregissør Tom Wilson, der også var manden bag USAs hitlistetopper „The Sound of Silence“, indspillet af Simon og Garfunkel.

Eric Burdon, The Animals' sanger, er uden tvivl den bedste hvide blues-

sanger, der findes. Blandt Eric Burdon's mange hobbies er antikke våben, og han har en af de største samlinger i England.

Samlingen forøgedes for nylig med 8 knive, som Eric Burdon hjembragte fra Spanien, hvor The Animals i december var på turné med stor succes. De optrådte bl.a. i Madrids kendte beatclub „Club Monaco“, der almindeligvis melder udsolgt hus med 900 gæster. Da The Animals spillede, kom der ikke mindre end 1800.

Der er altså også andre „dyr“, der trækker i Spanien end tyrene.

også i Glostrup kan I starte hos Aage Jensen Musikhuset

The Rocking Ghosts, - en af popverdenens solideste succes'er - handler hos AAGE JENSEN MUSIKHUSET

Mandag d. 13. december indviedes vor Glostrupafdeling, hvor I kan leje og købe alt i moderne orkesterudstyr, guitarer, forstærkere, trommer, sanganlæg, mikrofoner o. s. v. i førende mærker.

Mange top-orkestre er startet hos os, og på samme måde kan I komme i gang.

- og det er lettere end I tror. For kun to måneders leje kan I - uden yderligere forpligtelse - begynde at spille allerede NU.

Vil I købe, kan I fortsætte på lejekontrakten til instrumentet er jeres ejendom.

Var det ikke en god ide at høre nærmere om dette fordelagtige tilbud?

Lej og spil - køb når De vil ...

Aabenraa 3 · København K · Telefon 14 29 00
Hovedvejen 12 · Glostrup · Telefon 96 99 00

ERIC BURDON
(THE ANIMALS)

THE WALKER
BROTHERS

GENE PITNEY

Nu kommer filmen om DEM ...

Chuck Berry er sammen med Stones det oplivende moment i „Årets Top Pop Parade“.

HJÆLP — så kom den endelig — filmen om Ringo's ring. Den er mindst dobbelt så morsom, som jeg i min vildeste fantasi havde forestillet mig. „Hjælp“ er uden tvivl byens morsomste og bedste film.

Man kan sagtens se den ti gange i træk uden at blive træt. Hurtigt hen i biografen. Filmen blev jo allerede anmeldt her i bladet ved sin verdenspremiere i London (Beat nr. 12).

Beatles' næste film blir ikke som ventet en filmatisering af romanen „A talent for lov-ind.“ Vi kommer desværre ikke til at se Beatles som fire barske cowboys. De har for nylig totalt kasseret manu-

skriptet som værende udeligt, og deres filmproducent leder nu dag og nat efter en ny drejebog, som kan tilfredsstille de fire konger. Der skal fart på, for indspilningerne af filmen skal allerede begynde i april.

Rolling Stones skal også påbegynde deres første spillefilm i april. Den blir med „stenene“ i hovedrollerne og med musik af Mick Jagger og Keith Richard. Filmens titel blir på engelsk „Back, Behind and Front“, og den får premiere til efteråret.

Rolling Stones medvirker også i den amerikanske film „Årets top pop parade“, og det er sandelig godt. Filmen er udmærket lavet, gode bil-

Der sker sære ting for Jean-Paul Belmondo i „Ih, du store kineser.“

Ingen cowboyfilm med Beatles. De har kasseret manuskriptet.

leder, høj lyd kvalitet, men de medvirkende orkestre er bare for kedeligt. Det er blevet til en omgang halvlummert, amerikansk pop, som forstærkes af et komplet umotiveret dansekor af halvafklædte teenagepiger. Kun Chuck Berry og især Rolling Stones formår at gøre sig gældende, man kan godt se filmen bare for deres skyld.

„Agent 007 i ilden“ er en ny sejr til James Bond. Og filmen er, hvor mærkeligt det end lyder, faktisk endnu bedre end den foregående, selv om Sean Connery kun én gang siger sin berømte replik „My name is Bond ... James Bond.“ Historien er et kup i fantasi og teknik, og Claudienne Auger er præcis lige dejlig nok.

Tom Jones synger titelmelodien „Thunderball“, som dog efter min mening ligger lidt for tæt op ad Sherley Bassey's „Goldfinger.“ Nu er der lavet fire brandgode 007-film. Hvor længe mon de kan blive ved?

Når man har set James Bond, må man også se Frede, det er klart. Den danske agentparodi „Slå først, Frede“ er et udmærket modstykke til de skrappe film. Nordisk Film ved godt, at de i teknik og økonomi ikke kan nå op på de udenlandske højder, så de laver en parodi. Morten Grunwald har her sin helt store rolle som den lidt godmodige og naive agent — i spøg og skæmt — der ufrivilligt blir viklet ind i den helt storespionaffære. På trods af sin klumpedumpe-optræden er det alligevel ham, der til sidst må klare skærene. Det er en fest at se ham ordne sortfrakker-

Rolling Stones' film får titlen „Back, Behind and Front.“

nes næstkommanderende, som spilles af Poul Bundgaard. Frede får ham bragt i krampegrad ved hjælp af sine papnæser, fyrværkeri, cigaretter og sit andet gøgl.

Ole John skriver om

FILM & FILMFOLK

Tempoet i filmen er ikke altid lige vildt, men det er dejligt at se Essy Persson med tøj og Ove Sprogø som skrap dreng. Det er en lille fornyelse i den danske lystspilfilm, lad os få noget mere af det.

Filmens titelmelodi „Lovebirds“, som er indspillet af Matadorerne, har alle chan-

cer for at blive årets første hit.

Hvis man kan lide at rejse og rejse sjovt, skal man tage med Belmondo til Østen. Hans nyeste film „Ih, du store kineser“ er lige som „Orlov i Rio“ en flintrende rejsebeskrivelse, hvor det drejer sig om at se så mange lande som muligt. Jeg tror også, de franske filmfolk elsker at rejse, og jeg tager gerne med en tur til Østen for en femmer.

Belmondo er på flugt, og det foregår i balloner, flyvemaskinevrag, ligkister og til fods. Når man blir træt af at se på Belmondo, er Ursulu Andress parat. Der blir smadret en del ting og klatret i en del stilladser, kravlet på nogle bjergtinger og hoppet noget i kanalerne.

Historien er tynd som postevand, tempoet er som en jettflyvers, og det hele er vanvittigt skægt.

... og filmen om DEM er her endelig

Han vil ikke nøjes med at være ...

Gene Pitney, berømt amerikansk popsanger er begyndt som storarrangør af koncertturneer.

Han lagde ud med en turne over hele USA med Sonny og Cher.

Denne turne blev nærmest en fiasko og har bl. a. resulteret i et søgsmål fra Gene Pitney overfor Sonny og Cher på 500.000 dollars.

Modet tog det ikke fra Gene Pitney, hvis næste turne, der også skal omfatte hele USA, får The Byrds som trækplaster.

Trods adskillige store hits hjemme i USA er Gene Pitney ikke blevet særlig populær herhjemme, men han har i England haft et par store hits som f. eks. „It Hurts To Be In Love“ og efterfølgeren til denne „Princess In Rags“, der udsendes samtidig med Gene Pitney's sidste turne i England.

Trods sin gage under turneen på 540.000 kroner har Gene Pitney åbenbart ment, at der lå flere penge i at arrangere turneer selv.

DYR DAME

Den engelske popsangerinde Petula Clark (se side 30) får i sit nuværende engagement på London's fornemme Savoy Hotel Cabaret en gage, som er endnu større, end den man betalte jazzsangerinden Lena Horne.

Årsagen til det fornemme engagement var Petula Clark's indspilning af „Downtown“. Melodien bragte hende helt til tops på de amerikanske hitlister. Hun var den første engelske popsangerinde, der præsterede kunststykket siden Vera Lynn i 1952 toppede listerne med „Wish Me Luck“.

„Downtown“ var produceret af Phil Spector, som også er ansvarlig for den

specielle Supremes-„sound“. Det var også Phil Spector, der stod for hendes efterfølger „Round The Corner“.

De to plader, der skabte Petula Clark's internationale berømmelse er solgt i mere end 3 millioner eksemplarer.

Petula Clark har imidlertid været et populært navn i Europa i adskillige år. Hun er gift i Frankrig og har indspillet mange plader såvel der som i Tyskland. Hendes største succes's for „Downtown“ var „Carioca“.

Petula Clarks plader er nu solgt i over 10 millioner eksemplarer, succes'en er lige „Round The Corner“.

MILLIONÆR

— Århhh, hvad skal man nu få dagen til at gå med? synes Donovan at sige. Men gør han det? Langt fra. Efter frokosten forestår seks timers træning på koncertsalens scene. Lysprøve, mikrofonprøve, lydprøve o.s.v.

„SÅD'N ER LIVET“ FOR EN POPSTJERNE ...

Afslappet Brian Jones i hjemmet. Er det sandheden om hans hverdag? Nej, langt fra. Billedet huskes fra BEAT's serie. Månedstidningen „Madame“ kårede det for resten som „Årets billede.“

Fem unge mænd trådte ud af bilen og løb hen imod brandtrappen bag teatret. Stadig opad kravlede de, mens politiet forsøgte at holde den fremtrængende mængde, som havde fået øje på dem, tilbage. Deres slanke skikkelser og lange hår sås i silhouet mod nattehimmelen, da de løb hen over taget og forsvandt igennem et tagvindue.

— Hvad sker? spurgte en forbipasserende.

— Det er The Stones på vej ind i teatret.

— Nå, de skal til at begynde at arbejde, hva? Klokkeren er fem, jeg har været i gang hele dagen. Det er en doven bande, disse pop-stjerner.

Doven. The Stones havde også arbejdet hele dagen. De havde rejst, var blevet interviewet og havde indspillet bånd til brug i USA. Manden her var på vej hjem, men de havde endnu tilbage deres rigtige arbejde, det, de tjener deres penge ved.

Engang, husker jeg, at Mick fandt, at det var lige ved at være for meget. — Jeg vil have luft, sagde han desperat efter at have været tvunget til at tilbringe timer i et påklædningsværelse. Han slap ud ad brandtrappen i et Dublin Teater.

— Hvad i alverden er det, fyren prøver på — vil han lave opstandelse? rasede en politimand.

— Hvorfor skulle nogen dog skri-
ge over de sjuskede knægte? hvæsende
en ældre dame ad opløbet på gaden.
— Dovne, det er, hvad jeg kalder dem,
alle disse pop-stjerner, og talent har
de heller ikke noget af.

GÅ UD!

Gå ud på gaden og stands en mid-
aldrende mand eller kvinde og spørg,
hvad de mener om pop-stjerner. Der
er en god chance for, at de kalder dem
dovne, overbetalte og for størstedelen
talentløse. Spørg familiens slagter el-
ler tankpasseren „Arbejder pop-stjer-
ner hårdt?“, og de siger „Selvfølgelig
ikke.“

De fleste mennesker over 25 elsker
at give pop-stjernerne nogen på ho-
vedet. Selv poppressen er hård imod
dem, de tjener deres penge på.
Virginia Ironside (Daily Mail), en
charmerende og talentfuld pige, er me-
get svær at gøre tilpas, når det drejer
sig om pop. Hun beskriver Sandie
Shaw's stemme som „en lille, tynd stem-
me“. Sandie's sidste plade nåede før-
stepladsen: Med andre ord: 300.000
unge mennesker købte den, fordi de
kunne li' den.

Peter Dacre fra Sunday Express
spurgte: „Er The Beatles færdige?“
og forsøgte at bevise, at det er de.

Lord Ted Willis, manuskriptforfat-
ter, talte om popsangerinden Twinkle
i en tale i Overhuset. „Jeg lukkede op
for mit fjernsyn, og så en køn lille
blondine synge en sang, som gav mig
lyst til at krybe hen i et hjørne og ka-
ste op.“ Sangen, som var skrevet af
Twinkle, var „Terry“ og nåede tredje-
pladsen (over to hundrede tusinde).

DE KRITISKE

Alle slår ud efter pop og pop-stjerner.
Tredierangs artister, trætte gamle pro-
fessionelle, jaloux kolleger er alle pa-
rate med kritikkens lange, skærende
kniv:

„Popstjernerne fører den mest dov-
ne tilværelse. De er 20 pct. talent og
80 pct. lydingeniører, krydret med dyg-
tige sangforfattere og smarte mana-
gere.“

Det er et hæsligt væddeløb at nå
toppen og et endnu hæsligere, når
man har nået den. Stjernepositionens
penge, berømmelse og stråleglans er

svære at fange, men endnu mere som
kviksølv at holde fast på. Belønningen
er stor, men nervepresset, de strenge
regler — „gå ikke nær til vinduet, el-
lers starter du panikscener“ — de end-
løse timer på rejse eller med arbejde
gør den rimelig. Det er hårdt at være i
offentlighedens søgelys. Har vi ikke
alle en tilbøjelighed til at kritisere for
meget?

„Hæslig kjole.“ „Åh, se, hun går
som en pingvin!“ „Hvorfor siger han
ikke noget mere?“ Det er så let for os,
publikum, at kritisere, og det er vort
privilegium. Når folk ønsker at op-
træde, må de tage ris så vel som ros.
Men er folk ikke lidt for grove mod
dem på popscenen?

Er der ikke for mange, som accep-
terer andenrangs TV-underholdning,
men straks viser tænder af en hvilken
som helst popsanger, som ikke er top-
stjerne?

Er det i virkeligheden et hårdt job
for stjernerne at nå toppen, Hit Para-
de? Hvor hårdt må de arbejde for at
få succes? Hvad skal der til af dagligt
arbejde?

P.J. Proby lå tværs over en seng på
et lille provinshotel ved siden af en
dancesal. — Jeg har måttet sidde her
i timevis. Der er intet andet sted, jeg
kan være. Jeg kan ikke engang gå
nedenunder for at spise, fordi der står
en masse og venter, sagde han. Og de

ventende var ikke engang fans. De var
medlemmer af et fodboldhold, som
ventede på at komme til at le ad Pro-
by og alt det, han repræsenterer.

— Hvordan er publikum i salen?
ville han gerne vide. Vi sagde, vi vid-
ste det ikke, salen var endnu ikke fuld.
Han så bekymret ud.

Topstjernen må altid stå for skud,
og hvis han ikke fylder salene, tilbage-
holder arrangørerne pengene for gen-
engagementet.

Sommetider tilbydes der intet gen-
engagement. Fulde huse er vigtige af
andre end økonomiske grunde: en pak-
ket sal hjælper til at ophidse atmosfæ-
ren i salen, hvilket til gengæld stimu-
lerer kunstneren og sædvanligvis for-
bedrer hans præstation.

INGEN GLAMOUR

Stjernerne arbejder ikke ofte i luksu-
riøse omgivelser. De film, som viser
teatrenes pragtfuldt møblerede garde-
rober, viser sjældenheder. De fleste
„dance halls“ har ikke engang garde-
rober. Som regel er et fælles lagerrum
uden rindende vand det eneste, der til-
bydes. Selv kvindelige stjerner formodes
at gøre sig istand her.

P.J. Proby var bekymret for aftenens
forestilling. Hvor klart hans stjer-
ne end strålede, blev den dog noget for-
dunklet af arbejdsbetingelserne.

Ferie og driverliv. Ringo og Maureen på Bahamaøerne. Ja, i en af de
knappe ferier. Ingen, som kender Beatles' tempo, produktivitet og perfek-
tionisme, tror vist på, at de holder mange fritimer.

Her er en liste over blot nogle få stjerner, som har lidt under popverdenens pres i de sidste år:

Alan Price. Forlod Animals april 1965. Nervøs spænding på grund af for mange rejser og angst for at flyve.

Wayne Fontana. April 1965. Brød sammen på scenen i Brighton. Lægen beordrede mindst 1 måneds hvile.

Tony Jackson. August 1964. Forlod Searchers på grund af personlig overanstrengelse og afvigende musikalske synspunkter.

Billy Fury. Januar 1965. Indlagt på hospitalet i London med en ukendt sygdom. Den blev senere diagnosticeret som nervesammenbrud.

P.J. Proby. Marts 1965. Fik at vide af lægerne, at han skulle tage den lidt med ro.

— Jeg må køre i bil hen til bagsiden af salen og trækkes op på scenen gennem en lem, forklarede han. Det er den eneste vej, der er, udover at bane sig vej gennem publikum.

De stjerner, som kan komme på scenen på en mere konventionel måde og ankomme midt i fotografernes flashlights og begejstrede tilskuere, er værd at iagttage. Se udtrykket i deres øjne — ængstelsen, anspændelsen ved at måtte sidde i et værelse i timevis før de går på scenen for at give et strålende show. Og husk den kritiske sjæl, der altid er til stede ...

En pop-show-konferencier sagde til RAVE fornylig: — Ingen af dagens topstjerner kan synge. De er ikke som os gamle professionelle. Vi kunne faktisk give en ordentlig forestilling.

Måske. Men de, som taler sådan, har i reglen ikke været topstjerner selv. Der er en slags undertrykt vrede over, at en sådan ungdom, en så tilsyneladende hurtig anerkendelse, skal fange tusinder af ligeså unge fans' hjerter.

HEKTISK LIV

Når en popsanger indspiller en plade, der sælger og når ind på listerne, begynder livet pludselig at blive meget hektisk.

Impressarier og presseagenter fylder hver dag med interviews og fotografiering. Der er dagblade og søndagsavisers plus lokale blade, som alle bringer pop. Der er masser af uge- og månedsblade, af hvilke størstedelen består af pop. Der er forestillinger,

Keith Relf sagde: — Er det Deres spøg? Dovne? Vi er så overanstrengte, at vi ikke engang kan sove, når vi har chancen. Jeg ligger vågen i timevis uden at kunne slappe af. Natten er simpelthen ikke lang nok. Jeg siger til mig selv, at jeg skal sove, fordi det næsten er morgen, og så kan jeg slet ikke.

„Sam” (Paul Samwell-Smith) sagde: — Talentløse? Hvad er talent forresten? Alt, hvad der appellerer til et massepublikum, er for mig talent. Alle de mennesker, som køber plader, kan ikke tage fejl. En jonglør er vel mere talentfuld end en popgruppe, hvis man tager ordet bogstaveligt. Og dog, tusindvis af fans betaler gerne 10 kr. for at høre beat-musik i tre timer, men hvor mange gider se på en jonglør i tre timer?

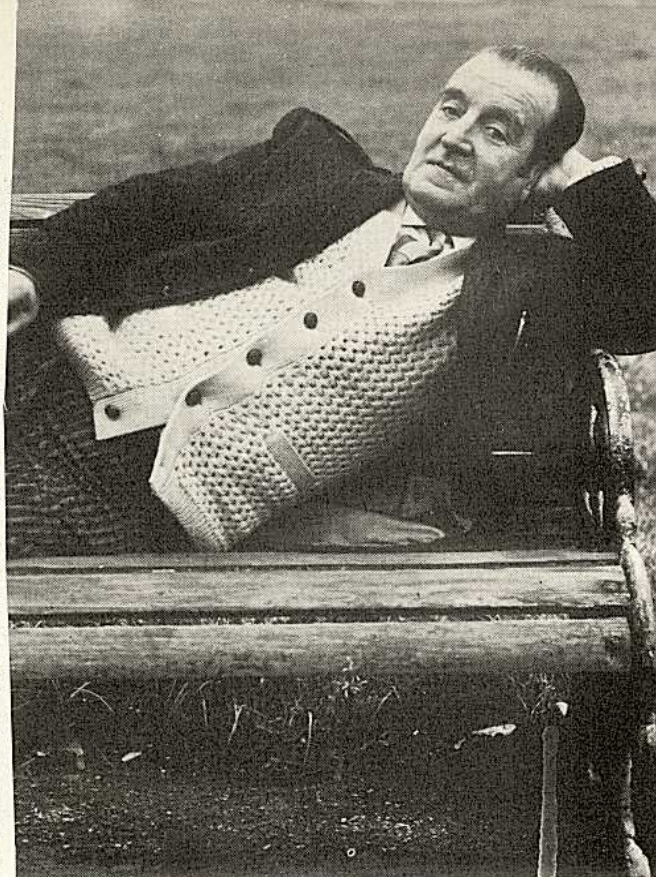
Marianne Faithfull har sine bestemte ideer om det at være stjerne, i lang eller kort tid:

— Jeg tror, at en stjerne skal stå eller falde med sine egne fortjenester, ikke impressariernes eller agenternes. Hvis jeg har fiasko, vil jeg gerne have, at det er fordi jeg har valgt den forkerte sang eller den forkerte støtte.

SANDIE ER SIKKER

Sandie Shaw er af en anden mening. — Min impresario, Eve Taylor, ved, hvad der er bedst for mig. Jeg overlader alt til hende, siger hun.

Eve gav ikke Sandie lov til at give en live-forestilling før seks måneder efter hendes første hit. — Hun var ikke

s My Life”, le engelske regning af,

at navnet Lennon ikke var den eneste grund dertil.

Med Freddie Lennons opdukken i poppens arena er tillige forbindelsen knyttet med Danmark.

Freddie Lennon stammer nemlig fra Færøerne. — Måske er det en medvirkende årsag til, at det hele ikke er gået i fisk for ham.

KE

... ELLER ER DET IKKE?

Dave Clark. Juli 1964. Indlagt på hospital for at blive opereret for mavesår fremkaldt af for mange bekymringer og problemer.

Dusty Springfield. September 1964. Brød sammen i påklædningsværelset under et show i Amerika. Dette var hendes andet sammenbrud.

Sandie Shaw. Blev syg af bronchitis, oktober 1964, ligesom hendes „Always something there to remind me” nåede op på førstepladsen. Sygdommen forværredes af overanstrengelse.

Ray Davies og hans bror **Dave.** Fik begge bronchitis i marts 1965. Sygdommen forværret af overanstrengelse og udmattelse.

Brian Jones. Fik en virusinfektion under en USA turné maj og juni 1964, forårsaget af udmattelse. Måtte holde sengen i 3 dage.

Poul Erik Beldal måtte juni 1965 forlade Joe E. Carter's Group. Kunne ikke holde til nervespændelse. Afløstes af Eddie Carter.

radio-shows, TV-shows og pladeindspilninger. Dance hall-engagementer, teaterengagementer samt timer tilbragt på rejse. Aftaler hundreder af kilometer fra hinanden, må holdes, og søvn bliver en sjælden luksus. Stjernerne får ikke tid at vaske hår, stryge deres tøj eller hvile, og alligevel skal de se godt ud. Dette er et meget vigtigt punkt i deres karriere. Folk venter meget af dem.

Kunstnerne arbejder hårdt, fordi en pop-stjernes karriere kan blive meget kort, og der skal tjenes så mange penge så hurtigt som muligt. Det er uundgåeligt, at det for de fleste af dem — nu i tredserne — er en kortvarig succes: et moderne fænomen, som ældre mennesker ikke forstår.

The Yardbirds har arbejdet hver eneste aften i 6 måneder. De ser frygtelig trætte ud, deres hænder ryster af nervøs udmattelse, de er nervøse og kan ikke lade være med at blive irriterede på hinanden.

RAVE spurgte dem om popbranchens stråleglans og hæder og om de kritiske, der siger, at pop-stjerner er dovne og talentløse.

parat endnu, fortalte hun RAVE.

Mickie Most, pladeregissør for Herman og The Animals, har gjort det til en regel at gennemdiskutere alle optagelser på forhånd med sine kunstnere:

— Vi arbejder sammen som et team. Jeg finder de sange, de skal indspille, fordi det hører til mit job. Kunstneren har nok at gøre uden at skulle jage rundt efter materiale, men hvis de finder en sang, de kan lide, og jeg synes, den kan bruges, så indspiller vi den.

Mange af stjernerne ordner selv den forretningsmæssige side af deres karriere.

Herman er en af dem. Han siger: — Man må være klar over alle sider af sin karriere. Der er ikke mange impressarier, der kan være helt ansvarlige for alt. Det er mit navn, der er involveret, ikke deres. Man må have øjne i nakken i denne branche, og eet er sikkert: Når man snubler, står der hundrede parat til at springe i ens støvler!

Det er intet under, at presset er hårdt. Det er intet under, at stjernerne får nervøse sammenbrud.

Hitmakers nyder sig selv på omslaget af et finsk popblad. Det må være en herlig dag. Det tog altså bare fem timer rundt i Helsingfors, før fotografen var tilfreds med sin serie.

luk op for noget godt
- luk op for...

PIRATOS
store saltpastiller

Freddie Lennon, far til John Lennon, har fået en mægtig modtagelse på sin debutplade „It's My Life“.

Normalt taler man om, at sønnen følger i faderens fodspor, men for Freddie Lennon, der netop er trådt ind i idollernes rækker med sin single „That's My Life“, er forholdet lige omvendt.

Freddie Lennon, der er far til John Lennon, har ikke sin musikalske begavelse fra fremmede.

Freddie Lennons far var en af de originale verdensberømte gospelsangere Kentucky Minstrels, og Freddie Lennon lærte i en tidlig alder at synge.

Selv gennem sine 25 år til søs har Freddie Lennon det meste af tiden haft med underholdning at gøre, som konferencier, koncertarrangør og sanger. Han har endog været orkesterdirigent i Lissabon.

Da Freddie Lennon efter 25 år på søen gik i land, tænkte han ikke spor på at skabe sig en karriere som entertainer. Han tog arbejde som opvasker på det fornemme Savoy Hotel i London og var i lang tid tilfreds med sin ugeløn på godt 200 kroner.

Da han imidlertid en dag traf impresarioen Tony Cartwright, tog begivenhederne fart.

Tony Cartwright fandt, at Freddie

Lennon kunne drive det til mere end at vaske op og opmuntrede ham til at starte i showbusiness.

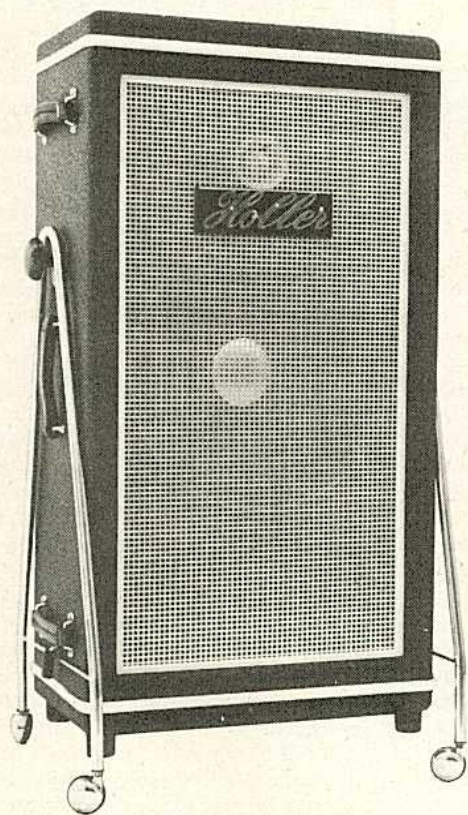
Sammen skrev de „That's My Life“, der fik fine anmeldelser i de engelske musikblade med en understregning af,

at navnet Lennon ikke var den eneste grund dertil.

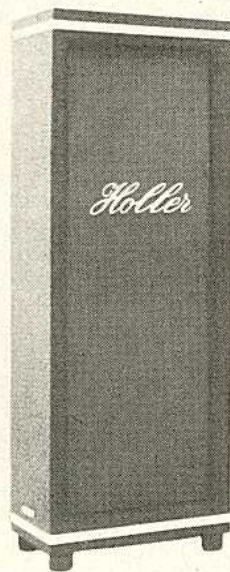
Med Freddie Lennons opdukken i poppens arena er tillige forbindelsen knyttet med Danmark.

Freddie Lennon stammer nemlig fra Færøerne. — Måske er det en medvirkende årsag til, at det hele ikke er gået i fisk for ham.

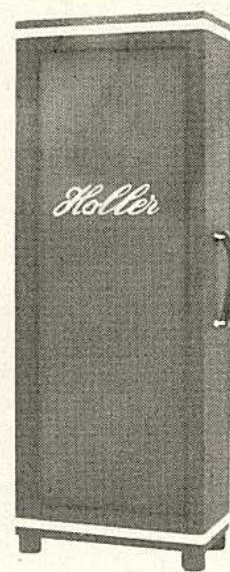
STAMMEN FALDER IKKE LANGT FRA ÆBLET

SINGLE - RYTHME - BAS - SANG
80 W = 160 AMRK. WATT. KR. 3.200

LETVÆGT - COMPACT SÆT
80 W = 160 AMRK. WATT. KR. 1.800

SANG - BAS - RYTHME - SINGLE
MED STATIVER OG OVERTRÆK

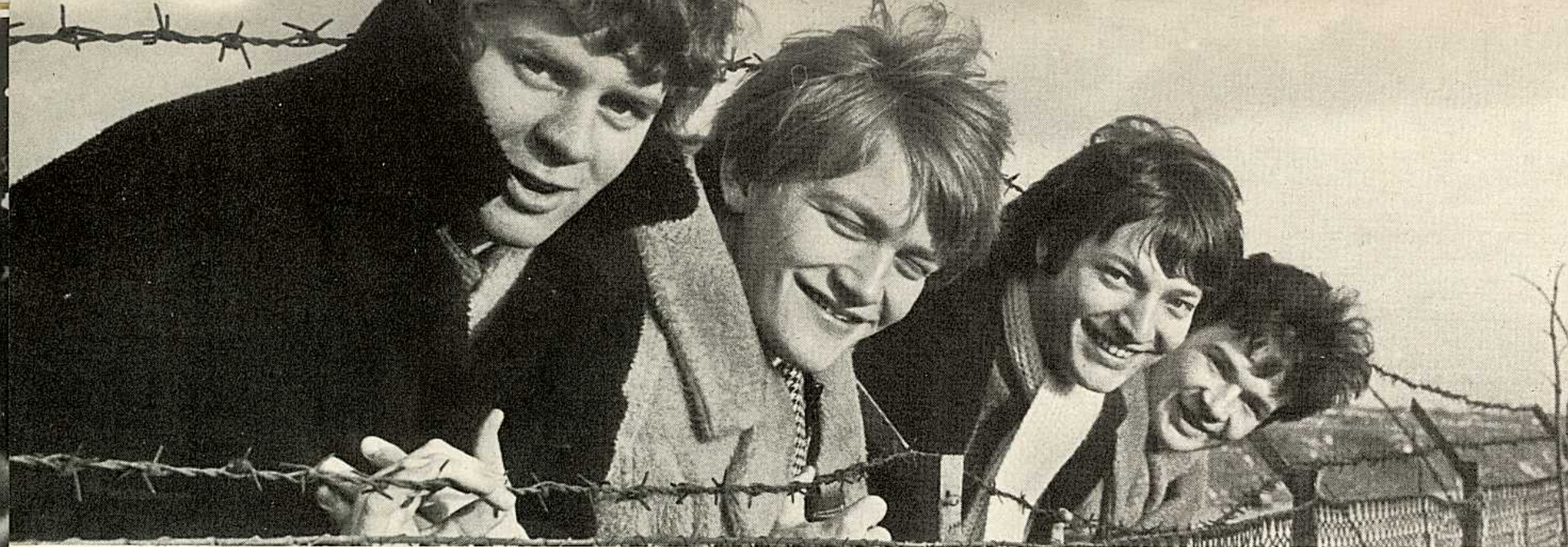
»HOLLER« ER SOM SÆDVANLIG FØRST MED NYHEDERNE - UDVIKLET PÅ EGET VÆRKSTED: NU INDBYGGET ASSINUATOR REGULERING FOR UBEGRÆNSET DISKANT- OG BAS-FREMHÆVNING

»Holler« foretrækkes af TV, Radio, Film og Grammofonselskaber og Musikere

PRODUKTION OG ENFORHANDLING
TLF. TRIA 562

MUSIKHJØRNET

STRANDBOULEVARD 108 - KBH. Ø
TLF. TRIA 562

KUN DE STÆRKE OVERLEVER 1966

I januar 1965 sagde Defenders manager: — Jeg vil satse på Defenders i 1965. Han havde ret. 1965 har på alle punter været deres år.

De har praktisk taget ikke haft en eneste aften fri — og de har udviklet sig så enormt musikalsk, at Mick Jagger fra Rolling Stones bad om at få en anden opvarmningsgruppe under koncerterne i Danmark. Defenders løb simpelt hen med billedet.

Senere blev Defenders og Rolling Stones imidlertid udmærkede venner. Så gode, at Defenders i dag tør indrømme, at det var Rolling Stones' skyld, at de kastede sig ud i den frie, improviserede stil, som pludselig en dag i KB Hallen for ikke så længe siden lykkedes fuldstændigt — og fik alle kritikere til at gispe efter vejret.

Darwins teorier vil præge det kommende pop-år, siger Defenders, der her fortæller om deres fantastiske succesår 1965.

Naturligvis har 1965 betydet penge, penge, penge for Rudolf, Flemming, Jens og Ken. Hvor mange vil de ikke fortælle. Men der er kommet en god rund sum ind på de fires bankbøger. Rudolf har fået en Jaguar, og ingen af dem klager over klædeskabets indhold.

Selv kommenterer de deres økonomiske situation således:

— Vi har holdt Le Carousells økonomi oppe, fået whiskyfirmaernes aktier til at stige og har gjort de første fire-fem taxi-vognmænd hovedrige. Og Carlsberg har lovet os æresboligen, når den bliver ledig.

Selv om Defenders er fødte spasmer, selv om de er tvunget til at „gnide ryggen op ad hinanden” hver eneste dag året rundt på lange, enerverende turneer, tager de både deres musik og deres fans alvorligt og befinder sig muntert i hinandens selskab. Og de kan tale i timevis om „dage, hvor det hele lykkedes”, om „mægtig søde fans, som har fået os til at føle os godt tilpas.”

Men allerhelst vil de tale om de mange gange, de har spillet sammen med udenlandske orkestre. Defenders kalender over højdepunkterne i 1965 ser sådan ud:

Blue Jeans: — Flemming: — Vi er vist allesammen enige om, at det var noget l... Og så var de herrer helt enormt overlegne og blev vældigt fornærmede, da vi stjal billedet fra dem.

Searchers: Alle undtagen Rudolf: Dygtige musikere, men ikke til at komme i nærheden af. Det var der, vi første gang væltede huset med Mashed Potatoes.

Carsten Grolin skriver om MUSIK OG MUSIKFOLK

Rudolf: — Synes ikke de var spor dygtige.

Rolling Stones: Alle: Dem kom vi til at synes mægtig godt om. De var vældig flinke og meget inspirerende. Rudolf: — Ja, vi blev friere på scenen efter at have set dem.

Cliff Richard og The Shadows: Alle: Shadows var vældig flinke fyre, men vi spillede et forkert repertoire den dag. Med hensyn til Cliff, så overraskede han positivt ved at være nem og omgængelig, men det er jo sødsuppe, det han laver. Vi respekterer ham, fordi han kan holde sig på toppen, men ellers går vi ikke ind for denne her „sød, pæn fyr”-stil.

Rudolf: — Ligesom med Elvis. Jeg skal have penge for at gå ind og se hans næste film.

Kinks: Alle: De var et nummer for blærede, og deres musik nul og niks.

Pretty Things: Alle: Herligt, herligt. Lige så gode som Rolling Stones. Sangeren synes vi endda er bedre end Mick Jagger. Det var vist Pretty Things, der gav os det endelige kick til at være helt frie på scenen.

Herman's Hermits og Hollies: Alle: I aviserne så det jo ud, som om vi brød igennem ved den koncert. Det er måske til en vis grad rigtigt. Men hos publikum brød vi igennem allerede ved Stones-koncerterne. Herman var en sød fyr og Hollies eminent musikere, selv om deres sceneshow ikke var noget at råbe hurra for.

Hvad 1966 bringer? Alle i Defenders håber naturligvis på større succes for gruppen — og at de kan klatre over det hegn, som resten af underholdningsbranchen, inklusive TV og radio har sat om pigtråden. Men de er også sikre på, at det store hysteris dage er talte. 1966 bliver året, hvor der finder en mægtig udsortering sted blandt de alt for mange grupper inden for den danske beatverden. Kun de bedste overlever, siger Defenders.

De siger ikke, at de selv overlever. Det siger vi.

De lever stadig JIM REEVES Country and Westernkongen

og fly'et gik lige mod et bjerg nær Nashville. —

Jim Reeves var med i den berømte Nashville-klan og var sammen med denne på en helt fantastisk Europatur forrige år. Det var bl.a. på denne tur, han gæstede Danmark, og navnlig her, de helt unge stiftede bekendtskab med ham.

Vi var nogle tusinde stykker, som havde den meget store oplevelse, at se og høre Jim Reeves give koncert i Tivoli sammen med mange andre af de store Nashvillepersonligheder, som f.eks. guitaristen Chet Atkins, Bobby Bare og ikke mindst The Anita Kerr Singers. I et stort utraditionelt country and westernshow havde vi her lejlighed til at høre Jim Reeves give alle sine kendte numre såsom „He'll Have To Go”, „Adios Amigo”, „Bimbo” og mange, mange flere. Let og elegant serverede Jim sine dejlige sange, medens hele salen lyttede. Også det danske fjernsyn benyttede sig af dette Nashville-besøg og gav en halv times udmærket underholdning.

Hans største hit til dato bliver vel nok „I Love You Because”, som overalt i Europa var højt på hitlisten forrige år. Utallige er hans pladeindspil-

ninger, men denne er vel nok hans største.

Jim Reeves begyndte egentlig som decideret popsanger med tårevædende slagere på programmet, men han fandt dog ret hurtigt ud af, at den moderne form for country and westernsange for det første var noget, han selv syntes godt om. For det andet var det en musikform, som greb mere og mere om sig i USA. Desuden lå Jim's dybe behagelige stemme absolut for denne genre.

Kort før sin død havde Jim iøvrigt indspillet sin første film. Den var optaget i Sydafrika og har fået navnet „Kimberley Jim.” Det blev jo desværre kun til denne ene film. Om den kommer her til landet, vides endnu ikke. Jim Reeves havde ellers glædet sig meget til en række gode filmroller, som han netop havde fået, da den tragiske flyveulykke satte en stopper for hans liv og karriere.

Heldigvis har man i de berømte Nashvillestudier en række pladeindspilninger med Jim Reeves liggende, så vi kan sandsynligvis i de kommende år stadig høre nye plader med Jim Reeves.

KURT SKJOLDBY

skriver:

I august 1964 mistede den amerikanske showverden en af sine allerstørste personligheder, Jim Reeves. Det var så absolut ikke uden grund at Jim gik under navnet „Gentleman Jim” og hans popularitet var fantastisk stor både hos unge og ældre.

Jim Reeves omkom ved en helt meningsløs flyveulykke kort før sin 40 års fødselsdag. I sit private fly skulle han til de berømte Nashville studier for at gøre en række pladeoptagelser, men uheldigvis fløj han lige ind i en storm, kom ud af kurs

Ringo Starr havde smukt sømandsskæg, da han først trådte ind i Beatles. Det holdt en måned. Så gav Brian Epstein ordre til barbering.

John var specielt vild på en scene. En gang sang han „What I'd Say”. Nummeret sluttede med, at John gav et gevaldigt hop — og sprængte sine bukser fra øverst til nederst.

Et par aftener senere skete det samme igen, og til sidst sad publikum og ventede på at John skulle sprænge bukserne.

John plejede at have særligt smalle cowboy-bukser på, og vi ventede alle på det øjeblik, hvor han skulle hoppe. Når bukserne var sprunget, vendte han sig om mod os og sagde: „Kan I bare se. Jeg gjorde det igen”. Alle grinede. Pete kom med i Beatles aftenen før de for første gang skulle tage til Hamburg for at spille.

Pete's mor havde en popklub, The Cashab, og der spillede The Beatles ofte. Af og til satte Pete sig til trommerne.

— En aften ringede Paul mig op, siger Pete, og spurgte, om jeg ville med til Tyskland. Vi skulle rejse den næste dag. Sådan gik det til, at jeg blev en Beatle.

I Hamburg's Kaiserkeller spillede de otte timer hver dag for en løn af 210 kroner. De boede i et par små værelser ovenover en biograf. Pete delte værelse med Paul og sangeren Tony Sheridan, mens John, George og Stuart Sutcliff boede i et andet.

Tony, som kommer fra Norwich og stadig optræder som sanger i Tyskland, kan huske deres lejlighed og siger, at den var frygtelig. Der var en lille pære i loftet, og i det ene værelse var der ingen vinduer. Der var ingen tæpper på gulvet og ingen varme. I månedsviis levede vi af næsten ingen-

det ikke. Vi stod bare stille. Jeg tror, det ramte John hårdest. Han havde kendt Stu længst, og de havde været kammerater.

John sagde ikke noget, men man kunne se på ham, at han havde fået et chok.

John holdt kontakten vedlige med Astrid, og hun har flere gange besøgt drengene i London og taget billeder af dem.

Efter Stu's død opstod der uenighed i Beatles, og det kom flere gange til slagsmål, een gang på scenen.

Som elever på kunstsolen havde John og Stu delt en lejlighed med mange andre, og John blev meget glad, da Stu's malerier blev udvalgt til en maleriudstilling.

Det var ikke alene Stu, der forsvandt fra Beatles, som dengang hed The Quarrymen. Der var i hvert fald fire til. Pete Shotton, der i sin tid dannede gruppen sammen med John og holdt op med at spille, da han skulle giftes.

I dag er han inspektør i et supermarked i London's Creek Road. Ser man efter i handelsregisteret opdager man, at ejerne af forretningen er John Lennon og George Harrison.

Ken Brown, spillede med drengene lige fra starten i 1958. Han er i dag mælkebud i Tottenham i London og stadig nær ven af Beatles og deres road-manager, Neil Aspinall.

Nogen Whalley, som også spillede med drengene fra starten og blev deres første manager, er i dag professionel golfspiller i en klub i byen Sevenoaks i grevskabet Kent. Også han ser stadig af og til sine gamle kammerater.

DA BEATLES BLEV BEATLES

Harry Harrison, Pete Best og Tony Sheridan fortæller om deres tid med berømthederne, før de blev berømte.

George Harrison har en bror, der hedder Harry. For et par måneder siden ringede George til ham for at spørge, om han ville have George' Jaguar sportsvogn. Harry sagde glad „ja tak” og tog til London fra Liverpool, hvor han boede.

— Jeg kom til det hus, hvor George bor, og der var masser af piger udenfor, fortæller Harry.

Jeg skulle melde mig i en hustelefon og opgav mit navn, desværre.

Da pigerne hørte navnet, Harrison, kastede de sig over mig og rev og flæede i mit tøj. Da jeg endelig var kommet indenfor og havde fået talt med George, opstod problemet. Hvordan skulle vi nu komme ud igen?

Det var virkelig et problem, og først nu begyndte jeg at forstå de helt anderledes oplevelser de fire fyre er ude for hver dag.

Tænk, at man ikke engang kan gå ud og købe sig en pakke cigaretter, hvis man har lyst til det.

George bestilte en taxi til kl. 2.00 og forklarede mig sin plan, som gik ud på, at han og jeg skulle forcere os gennem mængden af piger.

De George så ud af vinduet og opdagede, hvor mange piger, der ventede udenfor, bestemte han sig til at tilkalde politiet.

Vi gik ned ad trappen og ventede på klarsignalet fra den vagthavende overbetjent. Da han råbte: „Så er den klar” rev vi døren op og styrtede ud. Et par piger brød gennem politikæden og rev bildøren op. Inde i vognen sad George og jeg og klemte os sammen i det ene hjørne.

En betjent åbnede døren og trak pigerne ud, og til sidst vidste vi ikke, hvem der jagtede hvem.

Det skete i London for nylig, men allerede i Liverpooldagene var Beat-

les umådelig populære. Takket være pigerne i Cavern Club, som startede det hele.

Efter Beatles' første engagement i Hamburg sad pigerne i kø udenfor Cavern Club i tre dage og ventede på, at Beatles skulle komme og spille.

Da gutterne fik det at høre, styrtede de ud og af sted i deres gamle, ramponerede turnébus og kørte ned til Cavern.

De talte hvor mange piger, der var, og kørte derefter til en natcafe ved navn Pier Head.

Der købte de alt det smørrebrød, der var til overs, kørte ned til Cavern igen og delte det hele ud til de ventende piger.

— Men fortæller Harry, jeg tror ikke, der var een eneste, som spiste sit smørrebrød. De tog alle maden med hjem og stillede den på en hylde — som souvenir.

Pete Best var dengang Beatles' trommeslager, og han kan fortælle om, hvordan publikum gav sig til at skribe bare drengene kom ind på scenen.

Pete Best fortæller, at den gamle Elvis-melodi „Wooden Heart” var et af de numre, de gav virkelig godt.

De havde også en spøg for under deres optræden:

Paul gav under det nummer en lille ting til en pige blandt publikum og bad een komme op på scenen, men i stedet kom der 200, og han blev begravet under et bjerg af fans.

— Vi syntes det var sjovt, siger Pete Best, og efter den første succes benyttede vi det alle vegne. Fra den dag var der ingen sikkerhed for nogen Beatle.

John, Paul, George og Pete fik lært at fare ud efter forestillingen og forsvinde i den ventende bil.

ting. Værelserne blev bare værre og værre.

Stuart Sutcliff spillede med i Beatles. Han blev forelsket i en tysk pige under engagementet i Hamburg. Hun hed Astrid Kirschner, og for hendes skyld forlod Stuart The Beatles.

Pete siger, at Stu var en stille fyr, som skulle begynde på kunstsolen i Hamburg. Engang kom han over til Liverpool for at hilse på. Han virkede glad og lykkelig. Det var sidste gang nogen i Beatles så ham.

Astrid ventede på flyvepladsen, da Beatles et par måneder senere landede for at starte deres tredje Tysklands-turne.

Hun græd ud og fortalte, at Stue var død. Det var utroligt. Vi fattede

Måske er den mest triste historie den, der omhandler Pete Best:

Pete havde spillet med Beatles i tre år, og da det så endelig kom til et gennembrud for gruppen og de var på vej til verdensberømmelse, måtte Pete ikke længere være med. Der er utallige versioner af årsagen dertil, men sandheden er, at Brian Epstein syntes, Pete var en dårlig trommeslager.

Senere dannede Pete sin egen gruppe og fik indspillet en plade.

Den blev en total fiasko og pladeselskabet fornyede ikke kontrakten.

Derefter opløstes Pete's gruppe.

Pete Best blev glemt af alle. Hans navn druknede i begejstringshylene fra fans, der tiljubede et nyt verdensnavn — THE BEATLES!

Beatles i Cavern Club, Liverpool. Ved trommerne sad Pete Best, som blev vraget af Epstein. Fra venstre: George Harrison, Paul McCartney, Pete Best og John Lennon. De er næsten ikke til at kende for os, der ser dem i dag.

**Disse
damer
distraherede
vor OLESEN:**

Grynnet Molvig, Norge.

Marion Rung, Finland.

Kate Sand, Danmark.

Anita Lindblom, Sverige.

Nytårsaftnen var der show på skærmen. Jeg må med rødmænd tilstå, at jeg var en smule distraheret af min private nytårsfests nedringede damer. Det er jo nu engang svært for et stakkels mandfolk at se en pige i øjnene, når hendes kjole har dyb udskæring — for slet ikke at tale om, hvor svært det er at holde øjnene ved en TV-skærm under tilsvarende hyggelige betingelser.

Nå, men jeg fik da set de smukke møer og raske sven-de i deres underholdende ud-foldelser. Jeg så også TV-aktuelt-parodien. Den sidste var mere direkte morsom end den første.

Iøvrigt må man sige, at underholdningsafdelingen opper sig gevaldigt i den tid. „Weekend“, der skal køre hver anden lørdag, er i fuld gang, og der loves både folk-song og beat i de følgende udsendelser. Godt, godt.

Og nu står jo Melodi Grand Prix for døren. Det bliver ganske interessant at høre, om den nye jury: Ib Glindemann, Niels-Jørgen Steen, Jørn Grauengaard og Mogens Kilde har kunnet hitte noget vir-

kelig godt og nyt i stakken af indsendte sager. Hvorfor

Thøger Olesen skriver om

**RADIO
& TV**

sidder der forresten ikke en tekstmand i den jury? Melodien er måske nok det vigtigste — men teksten hører

nu engang med.

Pigtrådsprægede melodunter skal man jo nok ikke vente sig. Så skal Ib Glindemann da ihvertfald have forandret sig meget på det sidste.

Radioens underholdningschef Niels-Jørgen Kaiser har i et interview sagt, at han ikke ved, hvad underholdning er for noget. Det er også et svært begreb at gøre rede for. Men selvom Kaiser altså ikke har et universalsvar på problemet, så viser det sig faktisk,

at hans afdeling efterhånden producerer mere og bedre underholdning. Det går bedre og bedre dag for dag — og der er meget, der tyder på, at de kommende måneder vil blive endnu interessantere.

Der sker noget i UHA. Det er længe siden, man har kunnet sige det. Og det var på tide. Men dejligt er det jo, at der bestilles noget, at man forsøger og bliver ved med at forsøge.

Radioen dækker efterhånden de fleste underholdningsgenrer ganske godt.

Jeg ved faktisk heller ikke, hvad underholdning er. Jeg ved bare, at den er let at kritisere og svær at lave.

HURRAH UHA

Verdens bedste fodboldspiller Eusebio fra Benfica i aktion på grønsværen.

Der er lagt op til en fodboldoplevelse af de helt store til juni. Det portugisiske VM-hold har anmodet om at måtte spille en træningskamp den 22., og DBU har sagt ja tak — af forståelige grund.

Fire dage senere skal Danmark spille landskamp mod Norge, og nogen bedre og mere velkvalificeret modstander end portugiserne kan vore 11 stjerner ikke forlange. Det portugisiske VM-hold tæller på det nærmeste lige så mange fodboldtroldmænd som det italienske tophold, verdens bedste klubmandskab, Inter — men hvad italienerne ikke kan prale af er at have ver-

dens bedste spiller blandt sine boldjonglører.

Portugals fodbold-komet — Eusebio — den ravnsorte innerwing fra Benfica, er netop blevet kåret til fodboldens førstemand, og naturligvis er

Torben Bay skriver om

**SPORT
& SPORTSFOLK**

han selvskrevet på sit lands VM-hold, når det gæster den danske hovedstad.

Hans 2 x 45 minutters tryllerier på grønsværen i Idrætsparken bliver utvivlsomt en gallaforestilling af de helt store, og skulle hans landsmænd svigte, vil Eusebio sikkert sørge for at give de danske fodboldentusiaster mere smæk for skillingerne end nogen anden stjerne har formået i Idrætsparkens glørværdige historie.

Bo Högberg langer til Bruno Visintin, Italien, og vinder europamesterskabet.

VERDENS BEDSTE FODBOLDSPILLER BESØGER DANMARK

SVÆRVÆGTS-GAGE

Disse vintermåneder står i boksesportens tegn, og sidste store nyhed inden for tovene er, at den britiske boksepromotor Mike Barret har tilbudt tyskeren Karl Mildnburger, der boksede i Århus for to år siden, den hidtil højeste gage, i Europa, hvis han var villig til at sætte sin europæiske sværvægstitel på spil mod englænderen Henry Cooper i februar. Tilbuddet lød på 600.000 kroner — og Mildnburger, der har en svaghed for sekscifrede tal — slog omgående til.

BO HÖGBERG den svenske professionelle bokser, der mere ligner en veldresset herremannequin end en nævefægter i den sværere vægtklasse, ser lysegrønt på fremtiden efter sin sejr over franskmanden Bruno Visintin i EM-kampen forleden i KB-Hallen.

Den nybagte svenske europamester — Sveriges fjerde — fortalte BEAT efter kampen, at han nu var nået et vigtigt skridt videre mod sit endelige mål — en titelkamp om verdensmesterskabet.

— Jeg tror fuldt og fast på, at jeg når helt op på tinderne, siger han. Mine næver er hårde som stål, og jeg ved med mig selv, at jeg vil knock-out'e mange på min videre vej.

Det er store ord. Men ikke helt usande. Bo Högberg er ikke fri for at være lidt af en storskryder, men han er ærlig, og fortæller lige så villigt om sit eget værd og sin egen kunnen, som om de minus'er han har som bokser.

— Jeg skal være endnu hurtigere. Og bliver det. Jeg skal være endnu mere hårdfør. Og bliver det. Og jeg skal være endnu mere hårdtslående. Og bliver det.

Om EM-kampen mod Visintin siger Högberg til BEAT: Den sejr var ikke nogen sejr. Visintin måtte opgive på grund af en brækket hånd, og derfor fik kampen ikke nogen fair afgørelse.

Högberg har tilbudt Visintin en revanche-match, men franskmanden har sagt nej tak. Han lægger handskerne på hylden. Svenskerens næste modstander bliver derfor mod EM-udfordreren Leque — måske i København. Måske i Stockholm.

Sveriges Cassius Clay, alias den nybagte europamester i boksning, Bo Högberg, fotograferet før kampen i KB Hallen sammen med den danske arrangør Mogens Palle.

RILLE-RACE

JØRGEN JENSEN skriver om de nye plader

Matadorerne: Love Birds/Last Love (Metronome)

„Love Birds”, hovedmelodien til filmen „Slå Først, Frede” er iørefaldende og velspillet, men det er ikke min smag. Det er derimod „Last Love”.

Roger Miller: Kansas City Star/Guess I'll Pick Up My heart. (Pjilips)
Melodien „Kansas City Star” er ikke identisk med rock-melodien „Kansas City” (Little Richard), men derimod et godt og rytmefast Country and Western-nummer, en værdig afløser til „King of the Road”.

The Spitfires: Hi Lili, Hi Lo/Watermelon Man (Sonet)
„Watermelon Man” er et af de bedste instrumentalnumre, jeg har hørt i lang tid. „Hi Lilli, Hi Lo” er lidt for støjende i fremførelsen, men musik og sang lyder meget professionelt. Vi sender roser til Jylland.

Chuck Berry: It wasn't Me/It's My Own Business (Chess)
Begge sider i Chuck's sædvanlige „træfsikre” stil.

The Beach Boys: The Little Girl I Once Knew
Hver gang der kommer en ny Beach Boys-plade forventer jeg altid noget godt, men denne gang blev jeg skuffet. Begge numre er kedelige.

Jo Banks: Jo Banks of the Purple Door (LP) (Columbia)

Jeg ville hellere lytte til klassisk musik end at høre Jo Banks (det er vist nok folkemusik), selv om jeg ikke er tilhænger af nogle af delene. Spil og sang er helt i bunden.

Lee Curtis: Shame and Scandal in the Family/Nobody but You (Star Club)

Hver gang jeg hører melodien „Shame and Scandal in the Family” har jeg mest lyst til at proppe vat i ørene.

Per Dich: Jeg — en and/Jeg kan se en ny dag (Sonet)
„Jeg — en and” er den første morsomme danske folkemelodi, jeg har hørt på plade.

The Lions: Many Sides of Lions (LP) (Sonet)

En god og underholdende plade, som kun kan få ros. Numrene er afvekslende og musikken svinger. Orkestrets store plus er helt sikkert sangeren, hvilket høres tydeligt på melodierne „In Dreams”, „I Got You Baby”, „The Little Birds”, „At a Dance”.

The Hitmakers: Stop The Music/What You Gonna do About It (Sonet)

Det er den bedste og mest friske single-plade med The Hitmakers til dato.

The Travellers: Big Jim/500 Miles (Triola)

Begge numre kender alle vist, men The Travellers får dem her til at virke nye i det hurtige tempo de bliver spillet i.

★★★★★ Marianne Faithfull har i disse dage indspillet en ny single. Titlen kendes endnu ikke. Den udkommer om to uger.

Marianne Faithfull er en af de poppiger, der dukkede op i 1964 indenfor engelsk pop, hvor hun bragte blide og forfriskende toner ind i hitlisternes hårde beat.

Sin største hit havde hun med singlen „As Tears Go By”, men også efterfølgeren „Come Stay With Me” var pænt placeret på de engelske hitlister.

Først i 1965 giftede Marianne Faithfull sig med arkitekten John Dunbar, med hvem hun for nogle måneder siden fik sønnen Nicholas.

Efter giftermålet var der længe stille omkring hende. Hendes første plade efter fødselen var Lennon-McCartney-melodien „Yesterday”. For hende blev den nærmest en fiasko. Det var sangeren Matt Munro, der fik succes på sin version.

— og så altså Paul McCartney.

The Streaplers: Making Love/I'm Coming Home (Columbia)

Jeg er endnu aldrig blevet skuffet, når jeg har hørt The Streaplers fra Sverige.

Brian Poole and The Tremeloes: Good Lovin'/Could It be You (Decca)

Jeg synes at Brian Poole burde være længere fremme i England, end han er. „Good Lovin'” er god nok til en plads på hitlisten.

danny and the royal strings

kvalitet skaber succes
- De skulle også handle i

Algade 27 - Tlf. 837 og 816
VORDINGBORG

HVEM VINDER EGYPTENSREJSEN?

Det tog os lidt tid at få orden i pladeklubben. Dels blev pladerne forsinket fra presseriet, dels sneede vor adresseringsmaskine inde på vej herover fra England. Nu er imidlertid alle decembers EP'er kommet ud, og januars EP kommer om få dage. Enkelte har endda modtaget den.

Mange har spurgt, om melodierne er indspillet med de originale grupper og solister. Her må vi svare „både-og.” Decembers EP var ikke indspillet med originale grupper. Den var indspillet for den store engelske pladeklub Fox til klubbens 450.000 medlemmer.

Det er derimod tilfældet med januars EP, som er en ren dansk plade. De seks numre er indspillet med de tre populære grupper Joe E. Carter's Group (to af deres hitnumre), The Beefeaters og Danny and The Royal Strings.

Vi har haft den glæde at modtage en masse breve fra tilfredse medlemmer. Dem siger vi tak for. Vi siger også tak til de utilfredse. Hovedparten af disse er folk, som klager over, at deres pick up hopper i pladerillerne. Det skyldes, kære venner, ikke at pladerne har en dårlig kvalitet, men at I formentlig har en slidt pick up. På EP'er sidder rillerne

selsvagt tættere end på singleplader. Derfor er det absolut nødvendigt med en pick up, som er i orden for at spille pladerne fra BEAT RECORD CLUB.

Medlemstallet stiger og stiger, særligt efter at vi har sendt de første plader ud, så medlemmerne har kunnet vise dem frem for kammeraterne. Vi vil gerne have endnu flere medlemmer. Læs i de tre foregående numre af BEAT om de mange fordele ved at være med i BEAT RECORD CLUB eller spørg jeres kammerater, som allerede er det.

Vil du være medlem, behø-

ver du kun at udfylde nedenstående kupon eller skrive den af, hvis du ikke vil klippe i bladet samt indsende 5 kr. i indmeldelsesgebyr og halvårs-kontingent til klubben. Betaling sker på postanvisning, i check eller på giro. Vort giro-nummer er 11 68 06.

Og så venter vi for øvrigt spændt på medlem nummer 6121. Han eller hun vinder i samme øjeblik, de indmelder sig, en rejse til Ægypten med alt betalt eller pengene udbetalt kontant fra vort kontor. Der er ikke så langt igen til 6121.

Indmeldeskupon

Klip til kant

Sendes i lukket kuvert til

BEAT RECORD CLUB
Gasværksvej 10 A
København V

Undertegnede indmelder sig hermed i BEAT RECORD CLUB, idet jeg samtidig pr. postindbetalkort eller check sender indmeldelsesgebyr (to kroner) plus halvårs-kontingent (tre kroner) i alt kr. 5,- til pladeklubben.

Jeg modtager for det indsendte beløb alle de fordele, som er beskrevet i teksten ovenfor, og jeg er indforstået med, at jeg hver måned i det tilmeldte halve år modtager „Månedens EP”, en gramfonoplade med mindst 4 numre, som jeg betaler ved modtagelsen med kr. 6.50.

Ved udløbet af medlemsperioden kan jeg uden betaling af indmeldelsesgebyr, kun mod betaling af kontingent, fortsætte medlemskabet.

Navn (Skriv med blokbogstaver)

Nøjagtig postadresse

Egenhændig underskrift

ÍDOL

1	THE BEATLES 340ST.	B
2	ELVIS 337ST.	A
3	THE ROLLING STONES 90ST.	R
4	THE DEFENDERS 60ST.	O
5	THE KINKS 42ST.	M
6	CLIFF RICHARD 33ST.	E
7	HEDGEKOPPERS ANONYMOUS 17ST.	T
8	THE WHO 12ST.	E
9	PETER BELLI 10ST.	R
10	THE HOLLIES 6ST.	!

Vindere:

Anne B. Nielsen, Blegdammen 7, Kalundborg.

Gert N. Møller, Skydebjerg pr. Årup, Fyn.
Tom Jørgensen, Lindegårdsvej 1, Frederikshavn.

Jens Liljensøe, Rantzausgade 60, N.
Ilse Nybo Hansen, Jyllandsgade 22, Randers

ENGLANDS OG USA'S „TOP 10”

1. „We Can Work It Out” – (Beatles)
2. „The River” – (Ken Dodd)
3. „The Carnival Is Over” – (The Seekers)
4. „Keep On Running” – (Spencer Davis)
5. „Tears” – (Ken Dodd)
6. „Wind Me Up” – (Cliff Richard)
7. „Rescue Me” – (Fontella Bass)
8. „My Ship Is Coming In” – (Walker Brothers)
9. „1-2-3 ...” – (Len Barry)
10. „Merry Gentle Pops” – (Baron Knights)

1. „Sounds of Silence” – (Simon and Garfunkel)
2. „We Can Work It Out” – (Beatles)
3. „I Got You” – (James Brown)
4. „Turn, Turn, Turn” – (Byrds)
5. „Over and Over” – (Dave Clark Five)
6. „Let's Hang On” – (Four Seasons)
7. „Fever” – (McCoys)
8. „Ebb Tide” – (Righteous Brothers)
9. „England Swings” – (Roger Miller)
10. „Make The World Go Away” – (Eddy Arnold)

ÆGTE IDOLER

Med det nye år har vi sat os selv et nytårsfortsæt: Vi vil genindføre et ordentligt idolbarometer.

For skægs skyld gik vi med ind på spøgen med stemmelisterne, men nu synes vi ikke, det er sjovt længere. Et idolbarometer skal fortælle sandheden, om hvem der er øjeblikkets ti top-idoler. Ellers er det ikke en disse

værd. Al ære og respekt for de ukendte grupper i Munkebo og Smørumnedre, men det er ikke sandt, at de er mere populære end Beatles, Elvis, Lions o.s.v.

Derfor gennemfører vi fra og med dette nummer kun optælling af stemmer, som er indsendt på åbent brevkort til:

BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Mærket „Idolbarometer”.

Mellem indsenderne trækkes hver gang lod om fem grammofonplader.

Birthe Strunge Jensen, Lille Christianslund, Ørsted, Djursland. 17 år. Idoler: Beatles, Elvis, Kinks, Cliff. Brevveksling med pige på 16-17 år. Fra Midtjylland.

Jytte Nielsen, Hammerhuse pr. Lundby. 15 år. Idoler: Elvis, Stones, Beatles, Defenders m.f. Brevveksling med en dreng 14-16 år. Helst foto.

Birgith Berthelsen, Torvet 5, Galtere, Jylland. Idoler: Elvis, Beatles, Lollipop. Brevveksling med dreng på 14-15 år. Foto.

Torben Wede, Falkenborgvej 5 D, Frederikssund. Ønsker brevveksling med den pige i Hørholm-Hallen den 13-11. Iført mørkeblå kjole og røde sko, ca. 14-15 år og 150 cm høj.

Lene Borup, Nørrebro 2, Bindslev, Vendsyssel. 13 år. Idoler: Beatles, Stones. Brevveksling med dreng 13-15 år fra Sjælland. Helst foto i første brev.

Kirsten Hansen, Strandvejen 1, Svinninge, Sjælland. Idoler: Stones, Beatles og Peter Belli. Brevveksling med dreng eller pige på 13-15 år. Helst foto.

Dorthe Hjorth, Uraniavej 21, Århus C. 12 år. Idoler: P. J. Proby, Kinks,

Elvis, Beatles, Herman's Hermits Brevveksling med dreng på samme alder, foto.

Søren Stigsen, Husmandsvej 10, Odder. 17 1/2 år. Idoler: Defenders, Beatles, Kinks, Stones m.m. Brevveksling med jævnaldrende pige.

beat's

*

BREVKLUB

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub”.

Jytte Madsen, Peter Freuchensvej 14, Ålborg. 15 år. Idoler: Stones, Kinks, P.J. Proby. Brevveksling med en dreng på 15-17 år.

Finn Christensen, Enner pr. Lund, Østjylland. 14 1/2 år. Idoler: Beatles, Kinks, Rockets og The Who. Brevveksling med en frisk lyshåret pige på 14-15 år. Foto med første brev.

Helle Nielsen, Roholte pr. Fakse. 16 år. Idoler: Kinks, Byrds. Ønsker brevveksling med dreng eller pige på samme alder.

Helene Brauner, Skolegade 8, Vejle. 15 år. Idoler: Stones, Beatles m.fl. Brevveksling med ung mand 16-18 år. Helst foto.

Allan Kristensen, Tværgade, Langaa st. 17 år. Idoler: Elvis. Ønsker brevveksling med en pige om alt.

Jytte Jensen, Lersø Parkalle 53, I., Ø. 12 år. Idoler: Elvis. Brevveksling med dreng, gerne foto.

Nina Nielsen, Haraldsgade 52, I., Ø. 12 år. Idoler: Elvis. Brevveksling med dreng. Gerne foto.

Hanne Pedersen, Fårup Tange pr. Bjerringbro. 15 år. Idoler: Beatles, Kinks, Stones, Elvis. Brevveksling med dreng, langhåret, 15-16 år. Foto.

Kirsten Østergård, Karby. 16 år. Idoler: Beatles, Stones, Cliff o.m.f. Brevveksling med dreng på 16-17 år. Helst foto.

Solveig Flindt Møller, Orup pr. Faxe, Sjælland. 16 år. Interesser: Beatmusik og folkemusik. Ønsker brevveksling med dreng på 16-18 år.

Karin Holm, Stationsvej 17, Taars. 19 år. Idoler: Elvis, Cliff, Peter Belli og Herman's Hermits. Brevveksling med ung mand på samme alder.

Troels Madsen, Nørregade 188, I, Esbjerg. Idoler: Elvis. Ønsker brevveksling med sød pige på 15-16 år.

Bruno Damgård Nielsen, Bøsbrovej 29 A, Vorup pr. Randers. 18 år. Idoler: Stones, Kinks, Roy Orbison og The Beach Boys. Brevveksling med pige fra Sjælland ell. Bornholm på 16-20 år. Alle breve besvares.

Lilian Valentien, Kobækvej 15b, Skelshør. 17 år. Idoler: Elvis, Sir Henry, Cliff, Beatles o.m.a. Brevveksling med ung mand på 18-22 år. Om alt.

Elsbeth Jensen, Sjællandsgade 15, Fredericia. 14 år. Idoler: Peter Belli og Rivalerne, Beatles. Ønsker brevveksling med en dreng på 15-17 år.

Margit Andersen, Strynø. 14 - 152 kraftig - blå øjne - lyst hår (34 cm). Idoler: Stones, Marianne Faithfull, Bob Dylan. Brevveksling med langhåret dreng fra øerne omkring Strynø i alderen mellem 14-18 år.

Thorkild Jacobsen, Hvilehjemmet Døstrup H. 14 år. Idoler: Stones, Barry McGuerry, Pretty Things, Chuck. Brevveksling med pige 13-14 år.

Steen W. Lund, Lauravej 18, København. 13 1/2 år. Idoler: Beatles, Stones, Kinks. Interesse: Pop, dans, sport. Ønsker brevveksling med en (helst lyshåret) pige 13-14 år fra Jylland ell. Fyn. Helst foto med første brev.

KÆRE BEAT

Hvorfor skal vi blive ved med at læse om Peter Belli og Sir Henry? Hvorfor ikke lave artikler om Rocking Ghosts, Hitmakers og de jyske Redcaps (Rødhuderne)?

Henning Petersen

Kære Henning

Peter Belli og Sir Henry er også meget populære, derfor. Men der kommer nu også stof om andre som f. eks. Hitmakers, Beethovens, Defenders, Lions o.s.v. Iøvrigt betyder Redcaps „Dragerne“, ikke „Rødhuderne“, som ville hedde Redskins.

The Beethovens

KÆRE FILIAL AF FABULOUS

I snakker om, at danske grupper lider af efterligningssyge, men hvor mange artikler har I ikke kopieret efter Fabulous, og hvor mange har I ikke skrevet af efter danske dagblade?

Den vits om Fabulous kan du godt glemme. Vi har ALDRIG skrevet af efter nogen blade, men det sker jævnligt, at vi får tilbudt artikler, som også er tilbudt andre blade. Vi synes i øvrigt ikke, Fabulous er noget særlig godt blad. Billeder køber vi, hvor vi synes, de er bedst. Fabulous har mange gode. Derfor har vi ofte købt på forlaget Fleetway, som også udgiver Fabulous.

KÆRE BEAT

Hvorfor så megen storm om det lange hår? Det er jo folks egen sag, og hvad med den svenske poppedreng, der påkørte en dame? Der stod, det var på grund af manglende udsyn, men havde damen da ikke hår på hovedet?
Sus

Kære Sus

Vist er det normalt folks egen sag, hvilken hårlængde, de vil have, men selvom damen formentlig har haft hår, er historien sand alligevel. Søren Seirup fra Beefeaters var således ude for at blive standset af en betjent, da håret forhindrede ham i at se, når han svingede til venstre.

KÆRE BEAT

Vi er tre, der er blevet uenige om, hvad Beatles betyder. Kan I hjælpe os.

Anne Marie Thalund Jørgensen

Der er i tidens løb givet flere forklaringer på navnet Beatles, og den rigtige er formentlig, at forstavelen — beat, refererer til den musik, der spilles, mens resten for så vidt intet bestemt betyder.

KÆRE BEAT

Her i Randers er vi et par stykker, som vil starte en fanklub for The Beach Boys, men da vi kun ved lidt om dem, ville vi gerne have deres adresse eller den amerikanske fanklubs adresse.

Bruno Damgård

Kære Bruno

Vi har desværre ikke adressen på Beach Boys' amerikanske fanklub, men prøv at skriv til deres pladeselskab. Adressen er: Skandinavisk Grammofon, Hoffdingsvej 18, Valby.

KÆRE BEAT

Kunne beat's chef ikke sørge for, at Beatles snart kommer hertil igen? Hvor mange gange skal vi fans spørge? George-lover

Kære George-lover

SFA håber at kunne få Beatles hertil til næste år, men der foreligger intet afgjort om sagen.

KÆRE BEAT

Da jeg er France Gall-fan, skrev jeg fornyligt til hendes fanklub under adressen Dagogade 4 B, København S., men brevet kom retur med påskriften: adressaten ubekendt. Kan De hjælpe mig?
Anette Koch

Ganske vist har vi ikke adressen på klubben her, men tror du ikke, der skulle have stået Dragorgade istedet?

KÆRE BEAT

I kunne vel ikke oplyse mig om Donovans rigtige navn og adresse?
Gitte

Kære Gitte

Du kan skrive til Donovans pladeselskab, Skandinavisk Grammofon, Hoffdingsvej 18, Valby, som sikkert kan hjælpe med adressen. Donovans fulde navn er: Philip Donovan Leitch.

KÆRE BEAT

Kan I sige mig, hvornår filmen „A Hard Day's Night“ kommer til Færøerne?

En trofast Beatles-fan

Kære Beatles-fan

Du må sætte dig i forbindelse med den lokale biograf med hensyn til premieren på filmen.

KÆRE BEAT

Endelig er der nogen, der kan tage sig sammen til at fortælle om ge unges sexualproblemer. Mange forældre er meget undvigende, når man spørger dem, og selv har jeg ikke fået noget at vide, men har måttet læse mig til det. Mange uønskede svangerskaber kunne være undgået. „Putte“

KÆRE BEAT

Hvor skulle I skamme jer. I nr. 1 lovede I, at bladet skulle være for de unge, og hvordan er det ikke blevet? Værre end Fanny Hill. Jeg har købt mit sidste BEAT.

fhv. Beat-læser

I hab om, at du låner et eksemplar af BEAT vil vi lige sige, at du dels næppe har læst Fanny Hill, dels har glemt at læse vor leder-artikel om, hvorfor rubrikken om sexualvejledninger kommet i bladet.

KÆRE BEAT

I BEAT nr. 17 så jeg, at Stones kommer til Danmark i marts 1966, og nu vil jeg gerne vide hvornår, samt hvor man kan købe billetter?

Stones-fan

Kære Stones-fan

Der foreligger endnu ingen bestemt dato for Stones' koncert herhjemme.

KÆRE BEAT

Jeg vil gerne have at vide, om det er The Animals, der synger „It's Good News Week“? Kan det ikke lade sig gøre i Tidens Top Tekst at få „It's My Life“ med The Animals?

Annemette Jensen

Kære Annemette

Det er den ny gruppe Hedgehoppers — anonymous, der synger „It's Good News Week“. Vi skal tænke på teksten til Animals' hit.

KÆRE BEAT.

Goddag, jeg hedder Lars og er en ivrig BEAT-fan, der er bare et „men“.

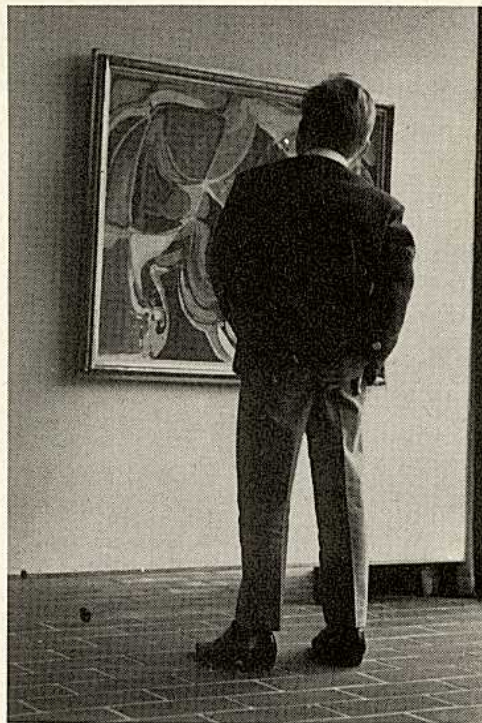
Jeg har endnu ikke hørt et voksent menneske sige om os unge, at vi har kultursans, så hvorfor tager I ikke og laver et par sider med kunst? Nu Jeres blad er på 32 sider hvorfor så ikke reservere nogle få til formålet.

På den måde kan de voksne måske få mere respekt for Jeres rædselsblad (som de kalder det.)

Venlig hilsen, Lars.

Kære Lars.

Vi efterkommer gerne opfordringen. Se billedet nedenfor.

Frit efter Storm P:

- Hva' mener du om kunst?
- Ved ikke. Jeg har fået noget i øjet!

SELLER-I-TOPPEN

Peter Sellers, den internationalt berømte skuespiller, spiller på mange strenge.

Ved årsskiftet rykkede han ind i popidolernes rækker med sin indspilning af Lennon-McCartney melodien „A Hard Day's Night“.

Han fremfører den med musikbaggrund, som man kendte det på Shakespeare's tid. Den lå på 15. pladsen i England.

Peter Sellers er også herhjemme en kendt skikkelse for biografgængerne. Vi har bl.a. set komikeren Peter Sellers i film som „What's New Pussycat?“ og „Hvordan Man Myrder Sin Kone“.

Peter Sellers er imidlertid også en særdeles habil karakterskuespiller, hvilket han bl.a. beviste i filmen „Dr. Strangelove“, hvor han havde rollen som den amerikanske præsident i en tænkt atomkrig.

Der er altså ingen tvivl: Peter „seller“.

INGE og STEN HEGELER

skriver
om

SEXUALPROBLEMER

Vindueskiggeren kendes fra næsten daglig omtale i aviserne. Han er ingen forbyrder, kun en person med et anderledes kønsliv. Han får tilfredsstillelse ved at se på nøgne piger i smug.

Dette er foreløbig den sidste artikel om sexualproblemer. I forrige artikel nævnte vi kort nogle af de homoseksuelles problemer. I denne sidste artikel skal vi lige omtale, hvor mange seksuelle problemer Danmarks befolkning på fem millioner mennesker går og tumler med.

Hvis vi ser på de ca. 5 millioner danske, der lever deres liv som voksne mellem 1960 og år 2000, så ved vi en hel del om de seksuelle problemer, de vil møde, hvis samfundet ikke forbedrer sig væsentligt:

De fleste af dem vil tilfredsstille sig selv, onanere, masturbere — og alt for mange vil have dårlig samvittighed over det. Vi har tidligere nævnt, at det er der ikke spor grund til at have dårlig samvittighed over. Det er helt naturligt og normalt, men gamle dages fordomme og uvidenhed har en kedelig evne til at hænge fast. Så det vil altså kunne blive et problem for alt for mange — helt uden grund.

Omkring hver tiende — altså en halv million — vil få foretaget abort-indgreb, som regel ikke-tilladt, altså illegal abort. En hel del af disse uheldige aborter kunne undgås, hvis unge mennesker vidste noget om børnebegrænsning, brugte deres viden — og havde lov til at bruge deres viden. Mange forældre stikker hovedet i busken på det punkt. Mange unge ved ikke nok om børnebegrænsning. Mange unge er for generte, eller tænker sig ikke nok om, til at bruge børnebegrænsende midler.

Vi har tidligere omtalt de børnebegrænsende midler og nævnt, at gummiet, præservativet som det også kaldes, er det bedste, som man i øjeblikket har til de helt unge mennesker. Der arbejdes meget i denne tid på at skaffe bedre og sikrere midler til børnebegrænsning. Mange af jer vil have hørt om anti-baby-pillen, hormonpillen. Den er for nylig kommet frem herhjemme. Den fås på recept hos lægen, men nogle læger er lidt tilbageholdende med at skrive recept på pillen, hvis kvinden ikke allerede har født — og de fleste læger skriver ikke recept på pillen til de helt unge. Pille-metoden har ellers overordentlig mange fordele, og der arbejdes som sagt meget på at udvikle nye præparater.

En endnu nemmere metode, der dog endnu ikke er givet fri i Danmark, er plastic-spiralen — en lille dims af plastic, som sættes op i kvindens livmoder — og som forhindrer graviditet så længe den sidder der. Hvis plastic-spiralen holder, hvad den i øjeblikket lover, vil den muligvis kunne blive det allernemteste og bedste middel til børnebegrænsning.

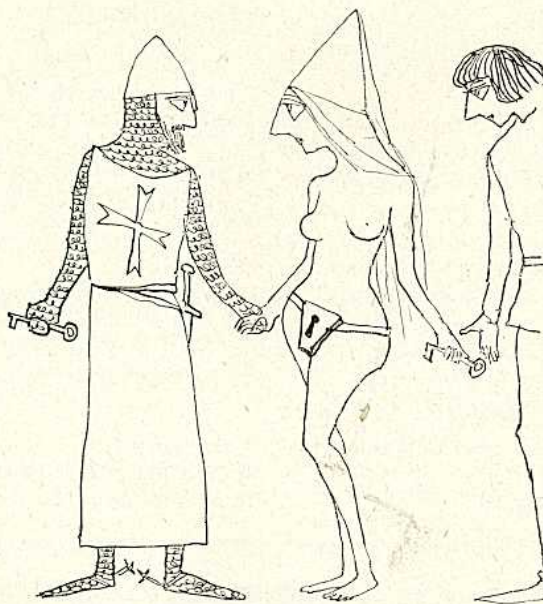
Trods de mange aborter vil der alligevel blive født ca. 200.000 børn uden for ægteskab. Det kunne være ligegyldigt, hvis vi levede i et samfund, hvor alle voksne tog sig af alle børn — sådan som vi kan se det i små, primitive og underudviklede samfund. Men i dette store, køligere samfund er det som regel ikke rart at være „uægte” barn, som det kaldes med et uheldigt udtryk — og det går som regel også ud over barnets mor. Den uheldige og klodsede far kan betale sig fra alt besvær.

I de 40 år, vi taler om, er der mindst 200.000, der vil pådrage sig en kønssygdom, som regel gonorré, sjældnere syfilis. En del

af disse tilfælde ville kunne undgås, hvis skrækken, uvidenheden og genertheden blev lidt mindre. Hvis vi kunne nå dertil, at flere kendte symptomer på de sygdomme — og flere turde gå til lægen og blive undersøgt. Hellere et par gange for meget end en enkelt gang for lidt. —

Vi må også regne med, at der i de 40 år mellem 1960 og år 2000 vil leve et par hundrede tusinde mænd og kvinder, der vil interessere sig for deres eget køn, altså de såkaldte homoseksuelle eller homofile. En meget stor del af dem interesserer sig både for deres eget køn og for det andet køn. De kaldes bi-sexuelle. Mens det kan give voldsomme personlige problemer at være homoseksuel — ikke mindst fordi mange mennesker af dumhed, fordomme og uvidenhed ser ned på alle, der er anderledes, er det naturligvis som regel mindre vanskeligt at være bisexuel, men også det kan give store problemer.

Der er ingen tvivl om, at vi lever i et sam-

Sådan løste middelalderens jaloux ægtemand kønens sexualproblemer, når han drog „af lande”. Kyskhedsbæltet skulle forhindre hende i at indlade sig med andre, mens han var borte. Det siges, at dirken blev opfundet på den tid.

fund, der er nærmest krampagtigt bange for homosexualiteten. Det burde vi ikke være.

Der findes også i Danmark mennesker, hvis kønsorganer er unormalt udviklede. Mange — både drenge og piger og mænd og kvinder tror, at de er unormalt skabt. Det er de som regel ikke. Mange mænd tror for eksempel, at deres lem, deres penis, helst skal være så stor som mulig. Det er en fjollet misforståelse. Størrelsen spiller slet ikke nogen rolle for kvindens tilfredsstillelse. Det er en dum, fantasiforladt mandfolkeovertro, som har givet mange mænd mindreværdskomplekser. Desværre findes denne overtro i de fleste af de såkaldte pornografiske bøger, der i øjeblikket udgives.

Men der er altså nogle få tusind mænd og kvinder, hvis kønsorganer hverken ligner normale mænds eller kvinders kønsorganer.

Det er de såkaldte hermafroditter, som anatomisk set er en mellemting mellem mænd og kvinder. Også de kan opnå at leve et lykkeligt og tilfredsstillende kønsliv, men det er klart, at det kan medføre problemer for dem i skoler og på badeanstalter, hvor nysgerrige og taktløse mennesker kan se dem. Så er der mænd, der føler sig som kvinder og derfor helst vil gå i dametøj. Det kræver tilladelse fra politiet, og der er nogle mænd, der har fået en sådan tilladelse. Kvinder må derimod gerne gå i mandstøj, hvis de har mere lyst til det. Det kræver ikke nogen speciel tilladelse.

Det er i det hele taget meget sværere at være anderledes på det seksuelle område, hvis man er mand (eller dreng). Kvinder, som er homoseksuelle eller på anden måde kan lide ting, der ikke er normale og almindelige, tager man sig ikke så meget af. De har også nemmere ved at finde nogen at leve sammen med. Det er som regel sværere for mænd. De har ikke i den grad „lov” til at være anderledes. Der snakkes mere om dem, de følges mere.

Der er naturligvis endnu flere grupper end de nævnte, som vil komme ud for problemer, der stammer fra deres kønsliv. Vi kan nævne sædelighedsforbyrdere, vi kan nævne mennesker, der kan lide at pine andre eller som kan lide selv at blive pint (de kaldes sadister og masokister), der er ludere (prostituerede), som mænd kan gå i seng med mod betaling, etc. etc.

Hele denne oprensning er selvfølgelig noget kunstig og skrivebordsfilosofisk. Tallene er ikke nøjagtige. De beror på et skøn. Alligevel kan vi på denne måde fastslå, at blot disse her nævnte problemer forefindes i et antal, der langt overstiger een million!

Det vil sige, at der i hver eneste familie i Danmark findes adskillige, der selv tumler med — eller vil komme til at tumle med — eet eller flere af disse problemer. Der findes naturligvis endnu flere personlige, seksuelle problemer, der ikke kan optælles så håndfast som her, men det betyder, at vi alle kommer til at tage stilling til disse ting. At vi har pligt til at sætte os ind i kønslivet og dets problemer. Enten vi selv, vores kæreste eller vores fremtidige børn vil blive dybt og alvorligt ramt. Det kræver forståelse af os, men også viden.

I disse artikler her har vi kun kunnet antyde og løseligt berøre disse vigtige ting. Moralens i Danmark er stadig så streng at man helst ser, at unge mennesker ikke får noget at vide. I som er unge nu, kan ændre den moral til noget friere og bedre. Bare ved at blive ved med at huske hvordan det er at være ung.

PETULA CLARK

beat

NR. 2

PRIS KR. 2,50 incl. oms.

1966

NY SERIE:
SEXUAL-
PROBLEMER

MANFRED
MANN

